હારમોનીયમ
ટીચર નંબર ૩ જો

બનાવનાર.
ભોગીલાલ છગનલાલ ત્રીવેદી.

શ્રી દીનકર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ.
સંવત ૧૯૬૪ સને ૧૯૦૮
કિમત રૂ. ૦—૬—૦

HARMONIUM GUIDE.

PART III.

Written by

Bhogilal Chhaganlal Trivedi.

Harmonium Teacher.

TRADE MARK.

Shri Dinker printing press--Ahmedabad

Sumvat 1964. A. D. 1908

price Rs 0-6-0

અર્પણ પત્રિકા.

---:o:---

મહેરબાન મુરબ્બી શેઠ. લલ્લુભાઇ રાયચંદ ઝવેરી.

અમદાવાદ.

આપ સ્વપરા ક્રમથી સાધારણ સ્થિતિમાંથી ઉત્તમ સ્થિતિએ પહોંચી હાલ અમદાવાદના એક નામાંકિત શેઠ ગણાઇ જન સમુહના કલ્યાણાર્થે અનેક કાર્યો કરોછો, અને ગરીબોને આશ્રય આપવામાં, તેમજ સખાવતમાં ઉદાર હોઇ દેશ શેવામાં આગેવાન થઇ દેશી બંધુઓનું કલ્યાણ કરવામાં હમેશાં તત્પર છો એ વિગેરે આપના અનેક સદ્ગુણોના ફળરૂપ કાર્યોના પ્રવાહમાં લીન થઈ આ લઘુ ગ્રંથ ઘણીજ નમ્રતાથી આપને અર્પણ કરૂંછું.

રીચીરોડ—અમદાવાદ
તા.—
સન ૧૯૦૮

લી. આપનો સેવક,
ભોગીલાલ છગનલાલ ત્રીવેદી.
હારમોનીયમ શીક્ષક.

શ્રી ગણેશાય નમઃ

હારમોનીયમ શીખવાની સમજ.

સારીગમ ૧ લી   તીવ્ર સુરની એટલે, નરજાતિની

સા રી ગ મ પ ધ ની સા
ટી
સા ની ધ પ મ ગ રી સા
ટી

સારીગમ ૨ જી   કોમળ સુરની એટલે,   નારી જાતિની

સા રી ગ મ પ ધ ની સા
ટી
સા ની ધ પ મ ગ રી સા
ટી

સા, કુંવારો છે,
પ, કુંવારો છે.
મ. આ તીવ્ર મધ્યમ સમજવો.
મ, આ કોમળ મધ્યમ સમજવો.

ખરજ	મધ્યમ	તાર
જાડાસુર	સાધારણ સુર	ઝીણા સુર

આરોહી એટલે ચઢતી સારીગમ
અવરોહી એટલે ઉતરતી સારીગમ

કલમ ૧ લી

જે અક્ષરો ગુજરાતી હોય તેને તીવ્ર સુરો સમજવા.
જે અક્ષરો બાળબોધ હોય તેને કોમળ સુરો સમજવા.

કલમ ૨ જી

જે સારીગમના અક્ષરોની નીચે (ખ) આવી રીતે, ખ, હોય તો તે ખરજના સુરો સમજવા,
જે સારીગમના અક્ષરોની નીચે (ટી) આવી રીતે, ટી, હોય તો તે ટીપના સુરો સમજવા,

કલમ ૩ જી

જે સારીગમના અક્ષરોની નીચે કંઇ પણ નહિ હોય તો તેને મધ્યમના સુરો સમજવા,
(ખાન) આવી રીતના કૌંસમાં બે અક્ષરો હોય અને નીચે સારીગમનો એક અક્ષર હોય તેને માટે કૌંસ છે એમ યાદ રાખવું.

કલમ ૪ થી.

ગાયનોના અક્ષરોની વચમાં (—) આવી રીતની લીટી આવે અને સારીગમોના અક્ષરોની જોડે (,) આવી રીતનું અલ્પવિરામ આવે તો જરૂર કરી મોટું રોકાણ સમજવું–એટલે વધારેવાર તે રોકાણ ઉપર થોભવું–(.) આવી રીતનું પુર્ણવિરામ આવે તો જરૂર કરી સાધારણ રોકાણ સમજવું–એટલે થોડીવાર તે રોકાણ ઉપર થોભવું –બાકી બધા સુરો સરખા પ્રમાણથી લેવા, ને ઉપરની (—) આવી લીટીની તથા (,) આવા અલ્પવિરામની તથા (.) આવા પુર્ણવિરામની જરૂર કરી ઓળખાણ રાખવી,—

કલમ ૫ મી.

ગાયનોના અક્ષરોની ઉપર————આવી રીતની સીધી લીટી આવે તો તે પલટાનું નીશાન સમજવું.—

ગાયનોની યાદી.

૧ પાતળીઆ પરિશ્રમ ક્યો શાને એ..........વીણાવેલી.
૨ કાયા કાચો કુંભ છે જીવ મુસાફર પાસ.......,,
૩ વ્હાલા બોઓલો તમે કેમ રસીઆ..............,,
૪ કરે કામની શું સંસાઆરે.......................,,
૫ પ્યારે તોરે અંગમે પુલનકી બહારહય.......,,
૬ લચકાતી મદમાતી એની તારી બલીહારી.......,,
૭ સખી સહેજ સમારી હુંતો સહજ સુતીતી...વિજયાવિજય
૮ ધન્ય લાખો ધન્ય સતિ સીયળવતિ નારને....મોહિનીચંદ્ર
૯ પ્યારી વાતો મધુરી કરો પ્યારની................,,
૧૦ સામી શર્દ પુર્ણીમાની રાઆત્રીને વીષે....કૃષ્ણચરિત્ર
૧૧ મેંતો કાઆસીથી કેવડો મંગાઆવીઓ............,,
૧૨ બોલ બોલરે મન દીવાના.......—..............,,
૧૩ દીન દયાળુ છે મારો સ્યામ મારો સ્યામ.......,,
૧૪ રે મને રોકી રહ્યા શીદ વનમાં...................,,
૧૫ નંદજીનો છેલો જાદુનો ભરેલો....................,,
૧૬ ફુલ લેજોરે રંગીલા સુંદર ફુલ લેજોરે............,,
૧૭ રંગભર્યું માઆરૂં આ જાઓબન જાય....કનકકિશોરી
૧૮ કાઆયાની માયા જુઠી સઉ જાણુરે................,,
૧૯ આવો આવો આવો અલબેલી...............નવલકુસુમ
૨૦ આઆજનું જોબન આજે તે કાલ જાઆશેરે........,,

૨૧ ભાન ભુલ્યા છે રાજ મુખડાને મલકે.........,,
૨૨ સંસાર સમજતું શાણા મુસાફરખાનું.......તારાસુંદરી
૨૩ મદઘેલી સાહેલી અલબેલીરે......................,,
૨૪ વ્હેલા વળજો વાલમ મારા....................,
૨૫ આમ જોબનમાં ઘેલી જણાય અલબેલી.......શારદા
૨૬ અરે મારા રંગીલા છેલા સરદાર..........પવિત્રલક્ષ્મી
૨૭ ટાળ્યા નહિરે ટળે કરમે લખ્યું તે મળે.......ફુલાંદે
૨૮ હુંશારે રાજા એ પીંજરાઆ નહી તેઓરા.......ભજન
૨૯ સૈદા તારો ખુબ છે દહાડો..........પ્રખ્યાત....મહાઠ
૩૦ (કેરબાનું ગાયન) પછીથી મોરલી.......તાલ કેરબો
૩૧ લોગારી શરમ યાર ચલો....અંગ્રેજીગત તાલ દાદરો

ગાયન ૧ લુ઼ં   તાલ દાદરો   વીણાવેલી

પાતળીઆ પરિશ્રમ લયો શાને પોઢોને મારાઆ શંમ
મારાઆ શંમ છે,
ચાલોને ચપળા આવું હું આટલે નાજી મારાઆ શંમ
મારાઆ શંમ છે,
ચીંન્તાને ટાળવી પુંઠન ભાળવી લુંડીને પાળવી હેએએએ
એએ પ્રાણપતિ મારીવતિ....
અલબેલી રાખે રમણ સુખીઇ વાહરે તેનેએ ધન્ય
તેને ધન્ય છે.
પતિનીઉદાસી ટાળી રહે દાશી સતિ પ્રીતિ પ્યાસી હે
એએએએએ   શાણીસતિ ભાગ્યવતિ....
તારાજેવી સતિ સુંદરી પામેએ વાહરે તેનેએ ધન્ય
લાખો ધન્ય છે.

મોહનનીમાળા જપે બેઠી બાળા છબીલા છોગાળા હેએએ
એએએ શાણીસતિ....ભાગ્યવતિ........પાવળીઆ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
પા ત ળી આ પ રિ શ્ર મ(હ્યો) શા ને એ પો ઢા ને મા
મ સા ધ સા રી ગ રી ગ રી પ મ પ રી ગ રી સા
અ ખ

૧ ૧ ૧ ૧
શ આ શં—મ મા રા આ શં—મ છે—
રી મ ગ, રી સા રી મ ગ, રી સા,
ચાલોને ચપળા આવું હું આટલે નાજી ઇ મારા આ
સં,—મ મારા આ સં,—મ છે,–

(પહેલી લીટી મુજબ)

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
ચિ ન્તા ને ટા ળ વી પું ઠ ન ભા ળ વી લું ઢી ને પા ળ વી
સા સા સા સા ની ધ પ ધ પ ની ધ પ મ પ મ ધ પ મ
ટી ટી ટી ટી

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
હે એ એ એ એ એ પ્રા ણ પ તિ—મા રી વ તિ—
રી ગ મ પ ધ પ મ ગ રી સા, મ ગ રી સા,
અલબેલી રાખે રમણ સુખી ઇ વાહરે તેને એ ધ,—ન્ય
તેને એ ધ,—ન્ય છે,–

(પહેલી લીટી મુજબ)

પતિની ઉદાસી ટાળી રહે દાશી સતિ પ્રીતી પ્યાસી હે
એ એ એ એ એ શાણીસતિ,—ભાગ્યવતિ,—

(ચિંન્તાને ટાળવી–તે મુજબ)

તારા જેવી સતિ સુંદરી પામે એ વાહરે તેને એ ધ,—ન્ય
લાખો એ ધ,—ન્ય છે,-

(પહેલાં લીટી મુજબ)

મોહનની માળા જપે બેઠી બાળા છબીલા છોગાળા હે
એ એ એ એ એ શાણીસતિ,—ભાગ્યવતિ,—

(ચિંન્તાને ટાળવી-તે મુજબ)

ગાયન ૨ જું. તાલ દાદરો. વીણાવેલી.

સાખી૦૦૦

કાયા કાચો કુંભ છે જીવ મુશાફર પાસ—
તારો ત્યાં લગી જાણજે- જ્યાં લગી શ્વાસોશ્વાસ-
સદા સંસારમાં સુખ દુઃખ સરખાં માની લઇયે
રાખે જેવી રીતે રામ રંગે તેવી રીતે રહીયે

સાખી૦૦૦

પીંપળ પાન ખરંત હસ્તી કુંપળીઆં—
મુજ વીતી તુજ વીતશે-ધીરીઇ બાપડીઆં-
નહી જેવી ને તેવી રીત કોઇની નભતી જોઇયે
દશાના ઢંગ રૂતુના રંગ જેવા દેખી લઇયે

સાખી૦૦૦

કહી મોહલા તો માળીઆં કોમળ છપ્પર ખાટ-
કોઇ દીન એવો આવશે-ભુખ્યા નહિ મળે ભાત

સદા સંસારમાં૦

કા આ યા આ કા આ ચો-કું-ભ-છે-જી-વ મુ શા-ફ
ધ પ પ મ મ મ ગ, ગ, ગ ગ, ગ, મ ગ ગ, મ

ર પા આ આ-આ-(આશ)-તા આ રો ત્યાં લ ગી જા
રી રી ગ મ, ગ, રી, રી મ મ પ પ પ મ

આ ણુ જે-(જ્યાં)-ણ ઓ શ્વા-સો શ્વો (શ્વાસ)—
મ ધ પ, મ, મ પ ધ, પ મ મ,

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
સ દા સ ઋં સા—ર માં સુ ખ દુઃ-ખ સ ર ખાં મા
[illegible] [illegible] મ પ ધ, ધ ધ ધ ધ પ, પ ધ ધ ધ ની

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
આ ની (લઇ) ચે—રા ખે જે વી રી—તે રા આ મ ર
ની પ ધ મ, રી પ મ મ ગ, રાં પ મ ગ રી

૧ ૧ ૧ ૧
ઋં એ તે એ વી રી-તે (રહી) ચે—
ગ રી સા રી સા ધ સા રી મ,
ખ,

સાખી૦૦૦

પીં ઇ પ ળ પા આ ન,-ખરં,-ત હસ્તી,-કું પળી
આં આં આં,-આં,-આં,-મુજ વી,-તી તુજ વી ઈ તશે,—
ધી,-રી ઈ બા,-પ ડીઆં,—

(ઉપરની સાખી મુજબ)

નહિ જે એ વી,-ને તેવી રી,-ત કોઈની નબતી (જોઈ)ચે,-

(સદા સંસારની મુજબ)

દશાના આ (ઢંગ).—ઋતુના આ ર ઋં ગ જેવા આ
દે,—ખી (લઈ) ચે,—

(રાખે જેવી રીતે રામ-ની મુજબ)

સાખી૦૦૦

ફરી મોહલા આ તો,—મા,—ળીઆં,—દો,—મળ છ,—

સ્પર આ આ આ,—આ,—(આઠ),—ઠોઇ (લીત),—એ
એ વો આ આ વરી,—શુ.—ખ્યા આ (નહિ),—મળે
(ભાત),— (ઉપરની સાખી મુજબ)

ગાયન ૭ મું. તાલ દીપચંદી. વીણાવેલી.

વ્હાલા બોલો તમે લાલા બોલો તમે કેમ રસીઆ રીસાણા—
બોલી કે ચાલી નથી આંઠી હું હાલી નથી નિતિને ટાળી
નથી નાથ—વ્હાલા૦

સાખી૦૦૦

રે રઢીયાળા રાજવી—દેવાંસીના અંશ—
હસવું તારૂં મન વસ્યું—ચીત્તહર ચાતુર હંસ—
વૈભવમાં મુજ મરજી નથી—મ્હોલો માળાની ગરજી નથી—
ઝાંઝર ઝુમણાંની અરજી નથી—માગુ ન નાણુ રસીકવરજી—
મી આ શું હું બોલ વ્હાલા—બોલો તમે કેમ રસીઆ,
રીસાણા—વ્હાલા૦

૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
વ્હા લા બો ઓ લો—ત મે—લા લા બો ઓ લો—ત
સા સા સા રી ગ, પ મ, મ રી સા રી ગ, પ

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩
મે—કે મ ર સી આ—રી સા—ણા—
મ, ગ રી સા રી ગ, સા રી, સા,

૦ ૧ ૨ ૩
બો લી કે ચા લી ન થી આ ઠી હું હા લી ન થી ની
સા સા સા સા સા ની ધ પ ધ પ ની ધ પ મ મ
ટી ટી ટી ટી ટી

૧ ૨ ૩ ૦ ૧
તી ને ટા ળી ન થી (નાથ)- ૦હ્વા લા બો ઓ લો—
પ મ ધ પ મ ગ મ સા સા સા રી ગ,

સાખી૦૦૦
રે—ર ઢી યા—ળા—રા—જ વી ઇ—ઇ ઇ—હૈ વાં શી ના
મ, મ મ મ, મ, પ, પ ધ ની, ધ પ; સા સા સા સા
ટી, ટી ટી ટી

આ અ અ (અંશ)—હુસવું.—તાં,—રૂં.—મન વસ્યું.—
ની ધ ની સા
ટી,

ઉ ઉ,—(ચીત્ત). હુર ચા.—તુર હ અ (અંશ).—
[રે રઢીયાળાની મુજબ]

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
વૈ—ભ વ માં—મુ જ મ ર જી—ન થી ઇ ઈ
સા સા સા સા સા સા ધ ની સા ધ ની ધ પ,
ટી, ટી ટી ટી, ટી ટી ટી,
મ્હો,—લો માળા,—ની છ ગરજી.—નથી ઇ ઈ,—
ઞાં,—ઞર (કુમ)—ણાંની,—અરજી.—નથી ઇ ઇ,—
મા,—ગુ ન ના,—ણુ રસીક વ,—રજી ઇ ઇ,—
[આ ત્રણ લીટી વૈભવમાં મુજ—તે મૂજબ]

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
મા આ ગું છું બો લ ૦હ્વા લા બો ઓ લો—ત મે—
ધ ની, ધ પ મ પ મ ગ સા રી ગ, પ મ

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨
કે મ ર સી આ—રી સા—ઞા——
ગ રી સા રી ગ, સા રી,

ગાયન ૪ થું   તાલ દીપચંદી   વીણાવેલી

ફરે કામની શું સંસારે વારે વારે પતિને સંભાળે—
ભખી આળ પંપાળ વીસારે પતિ રામનું નામ ઉચ્ચારે—
ભલેને ડાબે બ્રહ્માંડભારે—ભલેને કાપો તીક્ષ્ણધારે—ફરે૦

સાખી....

દેહ ગેહ શુદ્ધી નહિ, તુટી ગઇ જગ પ્રીત;
ગોરી તો ગાતી ફરે રસીઆનું રસ ગીત—

ખાનપતિનું ને પાન પતિનું ગાન પતિ ગુલતાન—
હેએ૦૦એક મુકેનહિ ટેક પરાવે છેક સુળી સુલતાન—ફરે૦

---

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
ફ રે કા આ મ ની શું ઉં સ અં સા આ રે—વા રે
સાસારી ગ ગ મ ગ રી સા સા રી પ મ, મ પ
૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
વા રે પ તિ ઇ ને સં ભા આ ળે—
ગ ગ મ ગ રી રી ગ ગ રી સા,
ભખી આઆળ પંપાઆળ વીસાઆરે—પતિ રામનું નાઆમ
ઉચ્ચાઆરે—

(પહેલી લીટી મુજબ)

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
ભ લે ને—ડા બે બ્ર—હ્માં ડ ભા—રે—ભ લે ને,—
સા રી મ, ગ રી સા, રી સા નો ધ
ખ, ખ,
કા પો તી,—ક્ષ ણ ધા,—રે,—

(ભલેને ડાબે—ની મુજબ)

સાખી....

હે–હુ ગે–હુ શુ–દ્ધિ–ન હિ–દુ–ટી–[અઇ]–જ અ (પ્રીત)
ધ, ધ ધ, ધ ધ, ધ, ધ પ, મ, મ, મ, ધ ધ પ,
ઓ રી તો આ તી ફ રે–ર સી આ આ નું–ર શ [ગીત]
ગ મ ગ ગ ગ ગ રી, સા સા સા રી ગ, રી ની સા,
· ખ

(હવેથી તાલ દાદરો ચાલે છે)

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
(ખાન)–પ તિ નું ને (પાન)–પ તિ નું ઉ (ગાન)—
સા સા સા રી સા ની, ની ની સા ની ધ,
ટી, ટી ટી ટી ટી ટી

૧ ૧ ૧
પ તિ ગુ લ (તાન)—હે એ એ એ
ધ પ ની ધ પ, ધ ની સા રી
ટી ટી

(એક)—મુકે નહિ (ટેક)—પરોવેએ (છેક)—મુઝી મુલ
(તાન)— (ખાન પતિનું ને પાન પતિનું–તે મુજબ)
—કરૈકામની.

ગાયન ૫ મું. તાલ ખેમટો. બીજાવેલી.

પ્યારે તોરે અંગમે ફુલનકી બહાર હય
ફુલનકે બાજુબંધ ફુલનકે ગજરા—ઔર શોહે ફુલનકા
ગલે હાર હય—પ્યારે તોરે
નેના કમલ ઔર ચહેરા ગુલાબ હય—ગોરે ગોરે ગાલ
સૈયા ગુલે અનાર હય—પ્યારે તોરે

---

૧ ૧ ૧ ૧
પ્યા રે તો રે અં ગ મે ફુ લ ન કી બ હા ર [હય]-
સા પ મ પ રી રી ગ રા સા સા ધ ની ગ રી સા
ખ ખ

૧ ૧ ૧ ૧
ફુ [લન]—કે બા જુ [બંધ]-ફુ [લન] કે ગ જ રા—
સા ગ. મ પ પ પ, ગ મ મ ગ રી સા.

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
ઓ ર શો હે ફુ લ ન કા ગ લે હા ર (હય)-પ્યારે તોરે
ગ ગ ગ ગ ગ ગ ગ ગ સા ધ પ ગ મ.

નેના.-કમલ (ઓ-).-(ચરે), રા ગુલાબ (હય).-
(ફુલનકે બાજુબંધની મૂજબ)
ઓરે ઓરે ગાલ સેયા ગુલે અ [નાર] [હય].-પ્યારે તોરે
(ઓર શોહે ફુલનકા-ની મુજબ)

ગાયન ૬ ઠું. તાલ દીપચંદી. વીણાવેલી.

લચકાતી મદમાતી બની તારી બલિહારી—ફુલી ફાલી
જાણુ આલી મદનની ફુલવાડી
વારૂં વારૂં આવાં વેણ બસ બોલમાં—લચકાતી
ખરૂં રૂપ સોનું નથી ખાલડામાં—ઝવેરી જુવે રૂપ નહિ
દાબડામાં
ફેરી ફેરા રસ કોણુ કહે છોતરાં—લચકાતી
રહ્યાં કાય ડબ્બે કયા ગુણ રત્નો—જુવે ગુણવંતો કરીને
પ્રયત્નો—અંગીકાર કરતાં પછીથી રમા—લચકાતી

---

૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨

લ ચ કા તી ઈ મ દ મા તી ગો ગી તા—રી બ હિ—
રી ગ રી ગ રી સા રી ની સા રી ગ રી, ગ મ પ.
ખ
ટ

હા આ આ રી
ધ પ ગ મ

કુ સી ફાલી ધ જાણુ આલી મદન,—ગોં ગુર,—ગાઆઆડી—
(પહેલી લીટી મૂજબ)

૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
વા રૂં વા–રૂં આ વાં વે–ણુ બ સ–પો–લ
સાસા સા રી સા ની પ, ધ ની ધ ગ, મ
ટી ટી ટી, ટી ટી
૨ ૩

માં આં આં આં આં આં આં આં લચકાતિ મદમાતી
રી ગ મ પ ધ પ ગ મ (ઉપર મૂજબ)

૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩
ખરૂં–રૂ–પ સી–નું–ન થી–ખા–લ ડા–માં–
મ મ. પ. ની સા સા સા સા સા રી સા ની,
ટી. ટી. ટી ટી. ટી. ટી ટી.

જવે;–રી,–જુવે,–રૂ.–પ (નહિ).–દા,–બડા,–માં,–
[ખરૂં રૂપ સીનું–તે મુજબ]

કેરી કે,–રોરસ કો.–ણુ કહે છો–ત રાંઆંઆંઆંઆંઆંઆં
(વારૂં વારૂં આવાં વેણુ–તે મુજબ)
લચકાતી મદમાતી
| ઉપર મુજબ |

૨ (ઘાં).-ઠા,-ચઠ,-બએ,-કયા,-ગુ.-ણુ ૨,-ત્નો,—
જુવે,-ગુ.-ણુવં,-તો,-કરી,-ને, પ્રય,-ત્નો,-
(આ બે લીટીઓ—ખરૂં રૂપ આંનું તે મુજબ)

ઝંગીઠા,-૨ કરતાં,-પછીઇથી,-૨ માઆઆઆઆઆઆઆઆ
(વારૂં વારૂં આવાં વેણુ-તે મુજબ)
લચકાતી મદમાતી
| ઉપર મુજબ |

ગાયન ૭ મું. તાલ દીપચંદી વિજયાવિજય

સખી સેઍજ સમારી હુંતો સહજ સુતીતી—
ઠંડી મંદ મંદ વાયુની લેહેરો વહેતીતી
ન્યાળા નવલકિશોર મારા ચીત્તડાના ચોર એની લટકજઓર
—સખી સેઍજ.
નયણે લોભાવી બાવરી બનાવી મુને ગભરાવી અટકચાળે
મારી શરમ તજાવી—સખી સેઍજ.
નયણે નચાવે જતાં, હસી હસી સામું જોતાં, મુગે મુગે જોત
જોતાં પ્રિતીરસ પાતાં પીતાં-લટકાળે લાલે મારી લાજ
લુંટાવી-સખી સેઍજ

---

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
સ ખી સે એ જ સ મા રી હું તો સ હ જ સુ તી તી-
ની સા રી ગ મ પ ધ પ મ ગ રી ગ મ ગ રી સા
ખ

ઠંડી મંદ મંદ વાઆયુની લહેરો વ્હેતીતી—
(પહેલી લીટી મુજબ)

૧ ૨ ૩
ન્યા ળા ન વ લ કિ શો ર—
ની સા રી ગ મ ગ રી સા
મ,
મારા ચિત્તડાના ચોર,
એની લટકજ ઓર—
(આ બે લીટી, ન્યાળા નવલ કિશોરની મુજબ)

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
સ ખી સેએજ સમારી હું તો સહ જ સુતી તી—
(ઉપર મુજબ)

૨ ૩ ૦ ૧
ન ય ણે લો ભા આ વી— બાવરી બનાઆવી
સા ની ધ પ ધ ની સા મુને ગભરાઆવી—
ટી ટી (આ બે લીટી, નયણે લોભાવી—ની મુજબ)

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
અ ટ ક ચા ળે મા રી શ ર મ ત જા વી
પ ધ ની ધ પ ગ મ પ ધ પ મ ગ રી

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
સ ખી સે એ જ સ મા રી હું તો સ હ જ સુ તી તી
(ઉપર મુજબ)

૨ ૩ ૦ ૧
ન ય ણે ન ચા વે જ તાં— હસી હસી સામુજોતાં
સા ની ધ પ ધ ની સા સા (નયણે નચાવે જતાં)
ટી ટી ટી ની મુજબ

૨ ૩ ૦ ૧

સુ ગે સુ ગા જો ત જો તાં— પ્રીતિરસ પાતાં પીતાં
નો નો નો ધ પ નો ધ પ (મુગે મુગા, ની સુજબ)
લટકાળે [લાલે] મારી લાજ લુટાવી
(અટકચાળો મારી--તે સુજબ)

સખી સેઝ સમારી
[ઉપર સુજબ)

ગાયન ૮ મું. તાલ દાદરો. મોહીનીચંદ્ર.

ધન્ય લાખો ધન્ય સતિ શિયળવતિ નારને—
ધન્ય સૃષ્ટી શાર ધન્ય પ્રેમના ભંડારને--
ચકિત થતા દેવતા પણ દેખી સતિ દેદારને—ધન્ય લાખો
શાણી સતિ નાર સુખમાં સંગાર ભ્રાન્તી માર શાંન્તી
સુધાધાર છે—

ગોરી પતિ પ્રાણ દુખમાં આધાર પ્રીતમ રદય હેતમણી હારછે-
રસીલી બાળા શાન્તી શાળા સતિનો જય જયકાર છે—
ધન્ય લાખો.

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
ધ-ન્ય લા-ખો ધ ન્ય સ તિ-શિ ય ળ વ તિ-ના-ર ને-
ધ સા સા, રી ગ ગ ધ પ, ગ મ અ રી સા, રી. મ સા,
ખ,
ધ,—ન્ય સૃષ્ટી શાર ધ,—ન્ય પ્રેમના ભં,—ડા,—રને,—
(પહેલી લીટી સુજબ)

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
ચ કિ ત થ તા—દે—વ તા પ ણ દે ખી સ તિ દે·
ની સા ની ધ પ, રી, ગ મ પ પ ગ મ ગ રી સા,
ટી

૧ ૧
હા—ર ને— ધન્ય લાખો ધન્ય સતિ
રી. ગ સા,

[ઉપર મુજબ]

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
શા ણી સ તિ ના ર સુ ખ માં સૃં ગા ર શ્રા આં ન્તી
ની સા સા સા સા રી નીં સા ની ધ પ પ રી ગ મ
ટી ટી ટી ટી ટી ટી

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
સા ર સા આં ન્તી સુ ધા—ધા—ર છે—
પ પ ગ મ ગ રીં સા, રી. ગ સા.

ચોરી પતિ પ્રાણુ દુઃખમાં આધાર પ્રીતમ ર (હય).—હે
એ ત મ ણી,—હાર છે,—

[શાણી સતિ નાર—ની મુજબ]

રસીલી બાળ.,—શા—ન્તી શાળા આ સતિનો (જય)
(જય).—કા,—ર છે,—

(ચકિત થતા દેવતા—ની મુજબ)

ધન્ય લાખો ધન્ય સતિ

[ઉપર મુજબ]

ગાયન ૯ મું. તાલ હીંચ. મોહીનીચંદ્ર.

પ્યારી વાતો મધુરી કરો પ્યારની કાંઇ ખાતર કરો દીલદારની
હયોને લહેજત જોબનના શ્રંગારની બોલો બોલ બાળા
મદનના બહારની—
ઘુંઘટ ખોલો બાળા બોલો—દીવાની જુવાની દીનચારની—
કાંઇ ખાતર કરો દીલદારની——
સૂણો વાતો સૂણાવું વહેવારની—બીક રાખો ખુદાનામારની—
બધી ગફ્લામસ્તી આ સંસારની—નહિ ચાલે હજુર કીરતારની—
જમડા આલે પુરા પછાડે—હેવાની નાદાની મુકો પ્યારની—
કાંઇ ખાતર કરો દીલદારની——પ્યારી વાતો મધુરી

---

૧ ૧ ૧ ૧
પ્યા રી વા તો—મ ધુ રી ક રો પ્યા ર ની——કાં ઇ
આ ની સા રી, રી રી ગ રી ગ મ પ પ, રી ગ
ખ

૧ ૧ ૧ ૧
ખા ત ર ક રો ઔ દી લ દા ર ની——
મ મ મ મ ગ રી સા રી ની ની સા,
ખ ખ

(હયો) ને (લહે).—(જત) જોબનના શ્રંગારની,—બોલો
બોલ બાળા મદનના (બહા) રની,——

[પહેલી લીટી મુજબ]

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
ઘું—ઘ ટ ખો—લો—બા—ળા—બો ઓ લો દી વા ની જુ
મ, ગ મ પ, ની, સા રી સા ની સા સા સા સા સા
ટી, ટી, ટી ટી ટી ટી ટી ટી

૧ ૧ ૧
વા ની દી ન આ ર ની——
નો ધ પ ધ મ મ પ,
કાંઇ ખાતર કરો ઓ દીલદારની—
[ઉપર મુજબ]

સુણો વાતો,—સુણાવું વહેવારની,—બીક રાખો ઓ ખુદા
આ ના આ મારની,—
બધી ગદ્ધા,—મસ્તી છ આ સંસારની,—નહિ ચાહે એ
હજુર કીરતારની——
(આ બે લીટીઓ—પહેલી લીટી મુજબ)
જ,—મડા ઝા,—લૈ,—પુ.—રા પ છા,—ડે હેવાની ના.
દાની મુકો પ્યારની,—
(ઘુંઘટ ખોલો—તે મૂજબ)
કાંઇ ખાતર કરો ઓ દીલદારની—પ્યારી વાતો મધુરી કરો
| ઉપર મુજબ |

ગાયન ૧૦ મુ. તાલ દાદરો કૃષ્ણ ચરિત્ર.

આમી શરદ પુર્ણીમાનો રાત્રીને વીષે—સર્વ સુંદરી રમાડુ
રાશને વીષે—
નીત્ય હૃદય વસજો ક્ષણુ ન ખસજો રસીક સુંદર સ્યામ—
સામી શરદ પુર્ણી—
આશાઆપી તે શ્રી નાથજી નીભાવજો—સ્નેહ બંધે બં.
ધાઇ વ્હેલા આવજો પ્રભુ—
ઉભી હાથ જોડી જાચે એમ દાશીઓ તમામ—સામી શરદ પુર્ણી

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
આ મી શ અ ર્દ પુ ર્ણી આ ની શ આ ત્રી ને—
ની સા રી ગ રી રી. મ ગ. સા રી ની સા મ,
ખ. ખ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
વી ષે—એ એ—સ ર્વ સું દ રી ર મા હુ રા શ ને વી ષે—
ગ મ, ગ રી, રી. ગ મ. ધ પ. રી રી પ. ગ. સા રી. ની સા,
ખ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
ની ઇ ત્ય ર ૬ ય વ સ જો ક્ષ ણુ ન ખ સ બે
મ ગ મ પ ધ પ સા ની ધ પ ધ પ ની ધ પ
ટી

૧ ૧ ૧ ૧
ર સી ક સું દ ર સ્યા—મ—સ્વામી અર્દ્ધ પુર્ણી
રી ગ રી મ ગ રી, સા, સા

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
આ આ રા આ પી તે શ્રી ના થ છ ઇ ની ભા આ
મ ગ મ પ. પ ની. ની સા સા રી ગ રી સા રી
ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
વ જો—સ્ને હ બં ધે—ણં ધા ઇ વે—લા આ
ની સા નો નો ધ, ધ, સા નો ધ પ, ધ મ
ટી ટી.

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
આ વ જો—પ્ર ભુ—ઉ—ભી હા થ જો ડી જા આ ચે
પ મ ગ, મ રી, ધ. રી સા રી નો સા ધ ની ધ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
ઉ—ભી હા થ જો ડી જા આ યે એ મ હા આ સી એ—
ધ. રી સા રી ની સા ધ ની ધ મ. પ ધ ની ધ મ.
ટી ટી ટી ટી

૧ ૧
ત મા—મ સામી શઈ પુર્ણી
પ રી. રી

ગાયન ૧૧ મું. તાલ હીંચ (ગરબો) કૃષ્ણચરિત્ર.

મેં તો કાસીથી કેવડો મંગાઆવીઓ—મારી વાડીમાં રોપ
મેં રોપાવીઓ—
ફુલ્યો ફાલ્યો મારે મન ભાવીઓ—મેં તો કાસીથી
સાખી૦૦૦
મીઠો તે મદથી ભર્યો—કેવડીઓ મેંકાય—
વેણી બંધે બાંધવા—પાડોશણ લલચાય—
મારી ઘેલી પાડોશણ બાઇ એ ન ઉછીનો મળે—
હું તો લાવીછું કંથને કાજ એમાં શું તારૂં વળે—
એરે કેવડીઓ સુગંદે ભર્યો મેં અંબોડે ધરયો—મેં તો૦

૧ ૧ ૧
મેં તો આ કા આ સી ઈ થી—કે—વ ડો ઓ મં ગા—
પ પ ધ ગ પ ધ સા ધ. પ. રી ગ પ મ ગ,
ટી

૧
આ—વી ઓ—
રી, ગ સા,

૧ ૧ ૧
આ આ રી વા આ ડી—માં શે પ મેં શે પા આ આ આ
સા ની સા રી ગ રી, રી મ રી મ પ સા ની રી સા
ખ ટી ટી ટી

૧ ૧ ૧
વી ઈ ઓ—ંપુ ઉ લ્યો ફ્રા આ લ્યો—મા—રે એ એ—
ની ધ પ, સા ની સા રી ગ રી, મ. પ ધ ની,
ખ

૧ ૧
મ અ ન ભા—આ—વી યે—-
ધ પ મ ગ, રી. ગ સા,

સાખી૦૦૦
મી ઈ ઠો—તે એ મ દ થી ઇ ભ યેં—કે—વ ડી ઓ
મ રી રી, મ રી મ પ સા ની ની સા ની, પ ધ મ
ટી , ટી,

ઓ મેં એં [ઠાઆય]—
પ ની સા રી
ટી ટી,

વે એં ણી ઇ બ અં ધે—બાં આં ધ વા—
રી ગ રી સા રી ની સા ની રી સા ની,
ટી ટી ટી ટી ટી ટી, ટી ટી

આ આ આ આ આ—પા—રો ઓ શ ણુ લ લ (ચાય)—
ધ પ મ ગ રી, મ. ધ પ ગ રી ગ રી સા,

(હવેથી તાલ–દીપચંદી ચાલે છે.)

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
મા રી લે એ લી પા ડો ઓ શ ણુ બા આ આ ઈ એ—
મ ગ ગ મ પ ધ ની ધ મ ગ રી ગ મ ગ રી.

૧ ૨ ૩ ૦
ન ઉ છી ઇ નો મ ળે—
ની સા રી ગ મ ગ રી,
ખ

હું તો લાઆવીછું કઅંથને કાઆઆજ એ,—મા શુ તાઆરૂં વળે,—
(મારી ઘેલી પાડોશણુ—ની મુજબ)

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
——એ—રે કે વ ડી ચો સુ ગ અં દે ભ ર્યો ઓ
મ, પ ની સા રી સા સા ની ધ પ ની ધ પ
ટી ટી ટી ટી

૧ ૨ ૩ ૦ ૧
મેં અં બો ઓ ડ ધ (રચો)—— મેં તો કાશીથી૦
રી મ ગ રી સા ની સા, | ઉપર મુજબ |
ખ,

ગાયન ૧૨ મું   તાલ લાવણી.   કૃષ્ણચરિત્ર.

બોલ બોલરે મન દીવાના કૃષ્ણ કૃષ્ણ નામ—
કૃષ્ણ કૃષ્ણ ભજ બીજી ખટપટ તજ સમજ સમજ તજ
બ્હાના—
ચંચલ બનીને નાસતુ ફરકાં—નાણું શાં પડે તને નાથનાં
નામ લેવાના—બોલ બોલરે.

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
બો લ બો લ રે—મ અ ન દી ઈ વા આ ના આ
સા સા ગ ગ ગ, ગ મ રી ગ મ પ ધ પ મ
૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
આ—કૃ—ષ્ણ કૃ—ષ્ણ (નામ) ——કૃ—ષ્ણ કૃ—ષ્ણ ભ
ગ, પ. મ ગ. રી સા, ની, ની ની, ની ની

૨ ૩ ● ૧ ૨ ૩ ० ૧
જ ભી જી ખ ટ પ ટ વ જ સ મ જ સ મ જ ત
ધ પ ધ પ ની ધ નો પ ધ મ ધ પ મ ગ રી મ

૨ ૩ ● ૧ ૨ ૩ ● ૧ ૨ ૩
જ ભ્હા—ના——ચં—ચ લ બ ની ને—ના—શ તુ—
ગ રી, સાં, પ. ની ની ની ની ની. સા રી રી
ટી. ટી ટી

● ૧ ૨ ૩ ● ૧ ૨ ૩ ० ૧
ફે ર કાં—ના આ—ણુ આ—શા આ આ આ પ—ડે-
સા ની સા પ સા સા સા—ની સા ની રી સા ની,
ટી ટી, ટી. ટી ટી. ટી ટી ટી,

૨ ૩ ● ૧ ૨ ૩ ० ૧ ૨ ૩ ●
એ ત ને—ના થ ના—આ—ના આ (આમ) હે એ—
ધ પ ધ. પ મ ગ. રી, ગ મ પ, ગ મ.

૧ ૨ ૩ ० ૧ ૨ ૩
વા—આ નાં——બો લ બો લ રે
ગ, રી સા,

ગાયન ૧૩ મું. તાલ લાવણી, કૃષ્ણચરીત્ર.

દીન દયાળું છે મારો શ્યામ મારો શ્યામ મારો શ્યામરે—
કરૂણા સાગર ભક્ત વત્સલ એજી—
ભીડ ભંજન એ કરૂણા સીંન્ધુરે—રહેમી સઉપર છે સુંદર
શ્યામ સુંદર શ્યામ સુંદર શ્યામરે——
કરૂણા સાગર ભક્ત વત્શલ એજી——દીન
કીડીને કણ હાથીને મણ—એમ સૌને પોષે મારો કહાન
મારો કહાન મારો કહાન રે——
કરૂણા સાગર ભક્તવત્શ એજી——દીન દયાળું

૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
દી—ન—દ યા આ આ આ ળું ઉ છે—મા આ રે—
સા સા સા ની સા ની સા ની ધ ધ. પ ધ પ.
ટી, ટી. ટી ટી ટી

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨
શ્યા મ મા આ રે—શ્યા મ મા આ રે—શ્યા મ રે
ધ પ મ પ મ. પ મ ગ મ રી, પ મ ગ,

૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
———એ એ—ક રૂ—ણા આ સા આ ગ ર—ભ ક્ત
રી સા, સા રી. રી રી ગ મ ધ ધ પ મ ગ

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
વ ત્સ લ—એ એ જી————ભી ડ—ભં—જ ન એ
રી ગ મ. ગ રી. સા, પ ગ. પ, ધ રી સા
ટી. ટી,

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
——ક રૂ—ણા આ સી (ઇન) ધુ ઉ રે—(રહે)—મી ઠ
ચ સા સા સા ની પ ધ સા ની,
ટી. ટી ટી ટી

સ હું ઉ ઉપર છે સું.—હર શ્યામ સું.—હર શ્યામ સું.—હર શ્યામરે,—એ એ,—કરૂણા આ સા આ ગર,—ભ ક્ત વત્સલ, એ એ. જી,——

[પહેલી લીટી મુજબ]

ક્ષ ઇ ડી,—ને એ,—(કણ).—હાઆથીઇને એ મઆણ.—

(ભીડ ભંજન એ—તે મુજબ)

(એમ).—સૌને પોઓઓઓઓઓપે,—માઆરો,—(કહા) ન માઆરો,—(કહા)—ન માઆરો,—(કહા)નરે,——એ એ,—

ફરૂણા આ સા આ ગર,—ભ અ ક્ત વત્શલ,—એ એ,—
જી.——દીન દયાળુ

[પહેલી લીટી મુજબ]

ગાયન ૧૪ મું. તાલ લાવણી. કૃષ્ણચરીત્ર.

રે મને રોકી રહ્યા શીદ વનમાં—શીદ વનમાં રે સખી
જનમાં રે શું છે મનમાં—રે મને રોકી રહ્યા.
અલબેલા શો આવડો આડો—દહી નથી નંદ ભૂવનમાં—
હેજી લાલા દહી નથી નંદભૂવનમાં——રે મને રોકી રહ્યા
ગોરશ તારૂં લાગે મીઠું—ટાઢક થાયે તનમાં—હેજી રાધા
ટાઢક થાયે તનમાં—રે મને રોકી રહ્યા.
ગોરશ કેરાં દાણ તે શાનાં—લીધાં વેચાતાં વચનમાં—રેમને

° ૧ ૨ ૩ ° ૧ ૨ ૩ °
રે એ એ મ ને—રો કી ર હ્યા આ શી દ વ ન માં—
ગ મ પ પ પ, મ પ મ ગ રી સા રી ની ની સા,
ખ ખ

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ °
શી દ વ ન માં આં રે એ સ ખી જ ન માં આં રે
સા નીસા રી રી મ ગ રી સા ની સા રી રી મ ગ
ખ ખ

૧ ૨ ૩ °૧ ૨
એ શું છે મ ન માં આં—રે મને રોકી રહ્યા શીદ વ
રી સા ની સા રી રી મ
ખ

૩ ० ૧ ૨ ૩ ० ૧ ૨ ૩ ०
નમાં———અ લ બે એ લા આ શો——આ વ ડો આ
મ મ ગ મ પ ધ પ, ના ના સા ના.
ટી

૧ ૨ ૩ ० ૧ ૨ ૩ ० ૧
આ ડો——(હવી) ન થી નં—દ ભૂ વ નં માં—હે જી લા
ધ પ, પ પ પ ધ, પ મ ગ ગ મ, ગ મ પ

૨ ૩ ० ૧ ૨ ૩ ०૧
લા——(હવી) ન થી નં—દ ભૂ વ ન માં—રેમનેરોકીરહ્યા
પ પ પ પ ધ, પ મ ગ ગ મ,

ગોઓરશ તાઆરૂં.—લાગેએ મીઠડું.—ટાઢક થા—યેએ
તનમાં,—રે મને રોકી રહ્યા.
ગોઓરશ કેએરાં,—દાણ તે શાઆનાં,—લીધાં વેચા,—તાં
વચનમાં,—રે મને રોકી રહ્યા.
(આ બે ટીટીઓ—અલબેલા શો આવડો આડો
તે મુજબ વગાડવી)

ગાયન ૧૫ મું. તાલ ખેમટો. કૃષ્ણચરાત્ર.

નંદજીનો છેલો જાદુનો ભરેલો—જાદુનો ભરેલો છે છાક
માં છકેલો—નંદજી
કાળી કીકીની માંહી કાંમણ ભરેલું. મંદ ભુરકીમાં મોહન
મંત્ર—જાણે જીવનનો જંત્ર—પ્રાણ કરે પરતંત્ર—
વાણીમાં લોભાવી બાળા ભોળીને ફસાવે ફંદે ભરેલો—
——નંદજીનો છેલો

૧ ૧ ૧ ૧
નં દ જી નો છે લો—જા દુ નો ઓ ભ—રે એ લો—
સા સા ગ મ પ પ, પ પ સા ની સા ની ધ ધ
ટી ટી.

૧ ૧ ૧ ૧
જા દુ નો ભ રે લો છે છા ક માં છ કે એ લો—
સા ની ની ની સા સા પ ધ રી સા રી ની ધ પ,
ટી ટી ટી ટી ટી ટી

નંદજીનો છેલો.

૧ ૧ ૧ ૧
કા ળી—કી કી ની માં હી કા (મણુ)—ભ રે લું મં ક
સા ગ. મ પ પ પ ગ મ ની, ધ પ મ સા સા
ટી ટી

૧ ૧ ૧ ૧
(ભુર) કી માં મો હ ન (મંત્ર)—જા ણે જી વ ન નો એ
ની ની ની ધ રી ની સા પ ની ની ની ની ધ ની
ટી ટી

૧ ૧ ૧ ૧
જં—ત્ર પ્રાં ણુ ક રે પ ર તં—ત્ર—વા ણી માં લો
સા સા પ ની ની ની ધ ની સા સા સા ગ રી ગ
ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી

૧ ૧ ૧
ભા વી બા ળા ભો ળી ને ફ સા વે ફં દે ભ રે લો—
સા રી ની સા ધ ની ધ સા ની ધ પ પ મ ગ સા
ટી ટી ટી ટી

નંદજીનો છેલો.

ગાયન ૧૬ મું. તાલ દાદરો. કૃષ્ણચરીત્ર.

પુલ લેજોરે રંગીલા સુંદર ફુલ લેજોરે—
મારા ફુલતણાં નથી મુલ સુંદર ફુલ લેજોરે—
લેજો લેજોરે રસીલાં નાજુક પુલ લેજોરે—
હુંતો વેચુણું પ્રેમને મુલ સુંદર પુલ લેજોરે—

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
પુ લ લે એ એ—એ રે——રં ગી લા સું દ ર પુ—લ
સા સા ગ મ પ, ગ મ, રી ગા રી સા રી મ ગ, સા
૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
લે—જો રે——મા રા પુ લ ત ણાં ન થી મુ—લ સું
રી, ની સા, રી ગ રી ગ રી સા રી મ ગ, રી સા
ખ
૧ ૧ ૧ ૧
દ ર ફુ—લ લે—જો રે——
રી મ ગ, સા રી, ની સા,
ખ

લેજો લેએએ,—જો રે,—રસીલાં નાજુક પુ.—લ લે,—જો રે,—હું તો વેચું છું પ્રેમને મુ.—લ સુંદર પુ.—લ લે,—જો રે,— [પહેલી લીટી મૂજબ]

ગાયન ૧૭ મું. તાલ ખેમટો કનકકિશોરી.

રંગ ભર્યું મારૂં આ જોબન જાય—રોમે રોમે કાંઇથાય—
આજ મારે રોમે રોમે કાંઇ થાય—રંગભર્યું મારૂં
રંગીલી નારી જોબન મદમારી—પ્રેમી નથી ભરથાર—
આજ મારે પ્રેમી નથી ભરથાર—રંગ ભર્યું મારૂં.

૧ ૧ ૧ ૧
રં ગ ભં—ર્યું મા આ રૂં—આ જો ઓ બ—ન (જાય)—
પ પ ધ, પ મ પ ગ, મ પ મ ગ, રી સા
૧ ૧
રો મે રો મે કાં ઇ થા આ આ (આય)—
પ પ. પ પ. ધ મ પ ની ધ ની

૧ ૧ ૧ ૧

આ જ મા રે રોમે રોમે કાંઇ થાઆઆ (આય)—

પ મ ગ મ પપ. પપ. ધ મ પ નો ધ ની

રંગ ભર્યું મારૂં.

(ઉપર મુજબ)

૧ ૧ ૧

રં ગી લી ના આં રી—જો બ ન મ દ ભા—આ રી—

પ પ ધ ના ધ ના, નો પ પ નો સા રી સા નો

ટી ટી, ટી

૧

પ્રેમી નથી ભરથાઆઆ(આર)

આજ મારે પ્રેમી નથી ભરથાઆઆ[આર]—રંગ ભર્યું મારૂં

(રોમે રોમે કાંઇ થાઆય—તે મુજબ)

ગાયન ૮ મું તાલ લાવણી કનક કિશોરી.

કાયાની માઆયા જુઠી સઉ જાણુરે પળમાં વીખરાઆશે

તારો માળો આ સંસારનોરે—

બીંદુ જેમ ઝાઆકળ કેએરૂં માનો મોતી જુઉઠુંઉરે—

એમ સંસારની માયા મિથ્યા માં નરે પળમાં વીખરાશે

તારો માળો આ સંસારનોરે—

અંતે સબંધી સ્નેહી કોઇ નહિ તારૂં રે—સ્વારથ મય

રાખે સગાઇ સગો ભાઇરે—

પળમાં વીખરાશે તારો માળો આ સંસારનોરે——કાયાની.

૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧

કા—યા ની મા આ આ—યા આ આ—જુ ઠી—સ ઉ—

સા, ગ મ પ ધ ની, ની ધ પ, પ પ ધ ની,

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
જા—ણુ રે એ પ ળ માં—વી ખ શ આ શે—તા રે
ધ. સા સા નો નો ધ પ, પ પ પ ધ નો, ધ પ
ટી ટી
૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
મા આ ળો ઓ આ આ સં—સા—ર નો ઓ ઓ
મ પ ગ મ ગ રી સા. ગ. પ મ ગ રી
૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨
ઓ રે————બીં દુ—જે મ ઝા આ ક ળ કે એ રૂં—
ગ સા, સા સા. ગ રી ગ મ પ ધ પ મ મ,
૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩
મા નો—મો તી જુ—ઉ હું ઉ ઉ ઉ રે————
ગ મ ગ સા ગ, પ મ ગ રી ગ મા,

એ,-મ.—સં સાઆઅ,—રઅની,—માયા મિથ્યા,—મા—નરે એ પળમાં,—વીખરાઆશે,—તારો માઆળોઓ આઆ સં.—સા.—ર નો ઓઓઓ રે,—

(કાયાની માયા જુઠી સઉ—તે મૂજબ)

અંતે.—સઅ.—બઅધીઈ સ્નેએહી,-કોઈ.—નહિ.—તા,—આરૂંઉઉઉ રે,— (બીંદુ જેમ ઝાકળકેરૂં તે મૂજબ)

સ્વા—[સ્થ]—(મય) રાઆઆ.—ખેએશ,—ગાઇ સગો.—બા—હરેએ પળમાં,-વીખરાઆશે, તારો માઆળોઓ આઆ સં.—સા.—ર નોઓઓઓ રે,—

(કાયાનીમાયા જુઠી સઉ— તે મૂજબ)

ગાયન ૧૯ મું. **તાલ હીંચ.** **નવલ કુસુમ.**

આવો આવો આવો અલબેલી શું કોમળવેલી નવેલીઇ
વસંત ખેલ ખેલીએ—
આવો આવો આવો રસીલા છબીલા છોગાળા નવેલી પ્રિ-
તિના રંગ રેલીએ—
પ્રેમ મોરલીએ પ્યારી હું નચાવું-પ્રેમ પીચકારીએ રંગે ભીંજાવું—માનુની મૂકોને માન—જી હાં—હાં—ઘેલી આ તે શું ગુમાન—જી હાં—હાં—માન પ્યારી માન પ્યારી માન—જી હાં—હાં—માન પ્યારી માન પ્યારી મા—ન
આવો આવો આવો——

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
આ વો આ વો આ વો (અલ) બે લી શું કો મ ળ વે
ગ રી સા ની સા રી મ ગ રી ની સા રી મ ગ
ખ ખ

૧ ૧ ૧
લી ન વે લી ઇ વ સં ત ખે લ ખે લી એ—
રી ની સા મ ગ મ ગ રી સા રી ની ની સા
ખ ખ ખ

૧
આવો આવો આવો રસીલા છબીલા છોગાળા નવેલીઇ
પ્રીતિના રંગ રેલીએ—

[પહેલી લીટી-મૂજબ]

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
——પ્રે મ મો ર લી ઇ એ—પ્યા રી હું ન ચા—આ વું—
સા સા ગ મ પ પ પ, મ મ મ પ ગ, રી સા,
પ્રેમ પીચકારીએ,—રંગે એ ભીંજા,—આવું.—

[પ્રેમ મોરલી—ની મુજબ]

૧ ૧ ૧ ૧
મા નુ ની મુ ઉ કો—ને (માન)—જી હાં—આં હાં—
મ ગ ગ સા ગ પ, ગ મ, પ ગ. રી સા.
ઘે.-લી આ તે એ શું.—શુ (માન),-જી હાં.—આંહાં.—
મા.—ન પ્યારી (માન).—પ્યારી (માન).—જી હાં.—આંહાં.—
(આ બે લીટી—માનુની મૂકોને માન—તે મુજબ)
૧ ૧ ૧ ૧
મા ન પ્યા રી [માન]—પ્યા રી મા—ન આ વો આ વો—
મ ગ ગ સા ગ, પ ગ, મ, પ ગ રી સા ની
ખ,

ગાયન ૨૦ મું તાલ ખેમટો નવલ કુસુમ

આવ્યું જોબન આજેતે કાલ જાશેરે—
ભોળાં ભુલી ભરોંશે ભુલ ખાશેરે—
ભુલ ખાશે એરે—પસ્તા શેએરે—આવ્યું જોબન૦
જેવી ઝબકતી વિજ થરી જાશેરે—
જેવી ફુલ કળી ખીલી ખરી જાશેરે—
મેઘના ધનુષ રંગ વિખરી જાશેરે—આવ્યું જોબન૦
૧ ૧ ૧ ૧
આ વ્યું જો (બન) આ જે તે કા લ જા આ શે એ રે—
સા સા ગ ગ, રી રી પ મ. પ ગ. મ ગ. રી સા,
ભોળાં ભુલી.-ભરોંશે ભુ.—લ ખા. આ શે. એ રે,—
(પહેલી લીટી—મુજબ)
૧ ૧
ભુ લ ખા—આ શે—એ રે—પ. અ સ્તા.—આ શે.—એ રે.—
ગ. મ પ. ધ ની. ધ પ. (ભુલ ખાશેની—મુજબ)

૧ ૧ ૧ ૧

જે વી ઝ બ ક તિ વિ જ શ રી જા—આ શે—એ રે—

ગ મ પ. પ પ પ. પ પ ગ. મ પ. ધ ની. ધ પ.

જેવી પુ.—લ કળી. ખીલી ખ.રી જા.—આ શે.—એ રે.—

(જેવી ઝબકતિ—ની મુજબ)

૧ ૧ ૧ ૧

મે ઘ ના ધ નુ મ રં ગ (વીખ) રી જા આ શે એ રે—

પ. પ પ ની ધ, ની પ. ધ મ. પ ગ. મ ગ. રી સા,

આવ્યું જોબન૦

ગાયન ૨૧ મું તાલ હીંચ નવલ કુસૂમ

ભાન ભુલ્યા છો રાજ મુખડા ને મલકે—
કામણગારી કીકીની હલકે હઠીલારાજ—ભાન ભુલ્યાછો
ઝાંઝર ઝણુકે નેપુરને રણકે—
જોબનીયાની ભુરકીની ભનકે હઠીલારાજ—ભાન ભુલ્યાછો
હાથને લટકે ચાલને ચટકે—
પતલી કમર કેરે કટકે હઠીલારાજ—ભાન ભૂલ્યાછો

૧ ૧ ૧ ૧

(ભાન)—ભુ લ્યા છો રા—જ મુ ખ ડા—ને—મ લ કે—કા મ

 રી, પ પ ધ મ. પ ગ મ ગ, સા. રી ગ સા, ધ ધ

૧ ૧ ૧

ણુ ગા—રી કી—કી—ની હ લ કે એ હ અ ઠી—લા (રાજ)

સ ધ. ધ ધ. પ. ધ મ પ મ ધ પ મ ગ, રી સા,

૧ ૧ ૧ ૧ ૧

——ભાન ભુલ્યા છો રાજ મુખડાને મલકે——

(ઉપર મુજબ)

૧ ૧ ૧
ઝાં ઝ ર—ઝ ણુ કે—ને (પુર) ને ર ણુ કે——
ધ સા રી, ગ મ પ, મ ગ સા રી ગ સા,
મ
જોબનીયા,—ની (ભુર).—કી,—ની મનકેએ હુઅઠી,—લા (રાજ).—
(કામણગારી કીકી—ની મુજબ)
ભાન ભુલ્યા છો રાજ—
હાથને,—લટકે,—ચાલને ચટકે,—
(ઝાંઝર ઝણકે—ની મુજબ)
પતલી,—ક,—મર કેરે કટકે એ હુ અ ઠી,—લા (રાજ).
[કામણગારી કીકી—ની મુજબ]
ભાન ભૂલ્યા છો રાજ—

ગાયન ૨૨ મું તાલ લાવણી તારા સુંદરી,
સંસાર સમજતું શાણા—મુસાફર ખાનું—
કોઇ નથી ટકયું કોઈ નથી ટકવાનું શાણા—મુસાફર
ખાનું—દુર દેશતારો પ્યારા—અરે પરદેશી શાણા—
મુસાફર ખાનું—
કાલે શવારે ઉઠી તારે તો જવાનું શાણા—મુસાફર ખાનું—
સગાં ને સબંધી તારાં—પંખીનો છેમેળો શાણા—
મુસાફર ખાનું—સંસાર સમજ.
સાખી૦૦૦
સંસારના આધામમાં વીશ્રામછે ઘડી ચારનો—
ઉંચોન આવે કામથી આરામના પળવારનો—
આળશ તજીલે તું શઠ્ઠ તજી તંત આસંસારનો—
જાવું જરૂર પડશે ઊઠી ડંકો થતાં દરબારનો—

સત્યની શીરોઇ નીતી –જળે ભરીરાખ શાણા–મુસાફરખાનું
ભગવત ભજન ભાતુ ભીડ ભાગવાનું શાણા—
મુસાફર ખાનું—સંસાર સમજ

૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
સં સા—૨ સ મ જ નું ઉ શા આ ણા——મૂ શા–ફ ૨
ગ ગ. ગ. રી ગ મ પ ધ પ મ મ, ગ ગ. ગ સા

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨
ખા આ નું———(કોઇ)—ન થી ટ (કયું) કો ઇ—
રી ગ સા સા સા સા નીની ધ પ,
ટી, ટી ટી

૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨
ન થી—ટ ક વા નું શા આ ણા—મુ શા ફ ૨ ખા આ
પ ના. ધ પ મ મ મ ધ પ, ગ ગ. ગ સા રી ગ

૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨
નું———હુ ૨—દે—શ તા આ રો ઓ ખ્યા આ શ—
સા, ગ ગ. ગ. રી ગ મ પ ધ પ મ મ,

૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩
અ રે——પ——૨ હે એ શી ઇ શા આ ણા—મુ શા—
ગ ગ. ગ. રી ગ મ પ ધ પ મ મ, ગ ગ.

૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨
ફ ૨ ખા આ નું———
ગ સા રી ગ સા,

કો,—હે શવારે ઉઠી,–તારે તો જવાનું શાઆણા—મુશા,–
ફર ખાઆનું.— [કોઈ નથી ટકયું કોઇ—તે મૂજબ]
સગાં,—ને,—સબઅંધીઈ તાઆરાં,—પંખી,–ને—છે-

મેએળોઓ શાઆણા,—મૂશા,—ફૂર ખાઆનું.—

(આ બે લીટીઓ—દુર દેશ તારા પ્યારા—તે મૂજબ)

તા,—રૂં જે માન્યું તે તો,—ન્યારૂં છે થવાનું શાઆંણા—મુશા,—ફૂર ખાઆનું.—[કોઇ નથી ટકયું કોઇ—તે મૂજબ)

| હવેથી તાલ દીપચંદી ચાલે છે |

	૨		૩			૦		૧		૨			
સ	અં	શા	૨	ના	આ	આ	ધા	મ	માં	વી	છ	શ્રા	મ
સા	ની	સા	ની	સા	સા	ની	સા	ની	સા	સા	ની	રી	સા
ટી		ટી		ટી	ટી		ટી		ટી	ટી		ટી	ટી

૩			૦		૧		૨		૩			૦		૧
છે	એ	ધ	ડી	ચા	૨	નો—ઊં	ચો	ન	આ	વે	એ	કા	મ	થી
ની	ધ	પ	ધ	મ	ધ	પ	સા	રી	રી	રી	રી	ગ	મ	પ પ

	૨		૩		૦		૧	
આ	રા	મ	ના	પ	ળ	વા	૨	નો—
પ	ગ	રી	સા	રી	ગ	ગ	રી	સા

આઆ[ળશ] તજીલેએ તું સજી તજી તંત આઆ સ અં શારનો—જાવું જ(રૂર) પડશે ઉઠી ડંકો થતાં દરબારનો—

(સંસારના આઆ ધામમાં—તે મુજબ)

સત્ય,—ની,—[શિરોઓઇધ નીધતિ,—જળે,—ભ,—રી રાઆઆખ શાઆણા—મુશા,—ફૂર ખાઆનું.—

[આ બે લીટીઓ—દુરદેશ તારો પ્યારા—તે મુજબ]

[ભબ] [વત] ભજન ભાતું.—ભીડ ભાગવાનું શાઆણા,—મુશા.—ફૂર ખાઆનું.—

(કોઇ નથી ટકયું કોઇ—તે મુજબ)

સંસાર સમજણું શાણા—

ગાયન ૨૩ મું   તાલ ખેમટો   તારા સુંદરી

મદઘેલી સાહેલી અલબેલીરે--
પ્રિતિજંગે ઉમંગે ચળેલીરે--રસીયો રીઝાવે રંગેરે--
ઘેલાં થશોતે સંગેરે--રમશો રશે મન મેલીરે--
અલીસંગે કળી મરડા શેરે--રસરેલી રસીલી લુંટાશેરે--
વારૂ વારૂરે છાની ચળે લીરે--મદઘેલી સાહેલી

૧ ૧ ૧ ૧
મ દ ઘે લી સા હે લી અ લ બે એ લી ઇ રે--
મ પ ધ ધ પ પ સા ની સા ધ ની પ ધ મ
ટી ટી
પ્રિતિ જંગે ઉમ અંગે ચળે એ લી ઇ રે--
(પહેલી લીટી મુજબ)

૧ ૧ ૧ ૧
ર સી ઓ ઓ રી ઝા આ વે ર અં ગે એ રે--
મ મ ગ ગ મ ગ રી સા મ પ ની ધ પ
ઘે એ લાં આં થશો ઓ તે એ સ અં ગે એ રે--
(મદઘેલી સાહેલી--ની મુજબ)
રમશો ઓ રશે એ મન મે એ લી ઇ રે--
[રસીઓ રીઝાવે--તે મુજબ]
અલી સંગે કળીઇ મરડા આ શે એ રે--
રસરેલી રસી ઇ લી લુંટા આ શે એ રે--
[આ બે લીટી--મદઘેલી સાહેલી--ની મુજબ]

૧ ૧ ૧ ૧
વા--રૂ વા આ રૂ--(રહે) છા ની ચ ળે એ લી ઇ રે--
સા સા સા રી ગ રી સા ની સા ધ ની પ ધ મ
ટી, ટી ટી ટી ટી, ટી ટી ટી

મદઘેલી સાહેલી

ગાયન ૨૪ મું   તાલ લાવણી.   તારા સુંદરી.

વ્હેલા વળજો વાલમ મારા તનમન સોંપ્યું તમને રે—
ચતુરા ચોરી ચીત્તડું લીધું—ચેન પડે નહિ અમને રે—
* મને બાવરી બનાવી તમે વાલમા—તમે ભોગીઆ રસીલી
તુજ વાલમા—
વહેલા વળજો ખચીત્ત—ગોરી શોંપ્યું આ ચીત્ત—
વહાલા વિસારી ના દેશો—ચુકે અલિ કળી કહેશો—વાહ
રે વાહ—વાહરે વાહ—
હવે નીરખી હ્યો પીય તમને રે—વ્હેલા વળજો

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩
(વ્હે)—લા—વ ળ જો—વા—લ મ મા—રા—ત ન મ
ની, ની, ની ની ની, સા સા સા સા રી ની ની ની
ટી, ટી ટી ટી, ટી,

૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
ન શાં ઓં પ્યું ઉ ત મ ને એ રે—ચ તુ રા ચો—રી
સા ની ધ ધ ની પ ધ ની ધ પ, ગ ધ ધ, ધ. ની
ટી

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
ઇ ચી ત્ત ડું ઉં લી ઈ ધુ ઉ (ચય)—ન પ ડે—ન હિ
ધ પ ધ પ મ ગ રી રી ગ પ. પ મ ગ. મ ગ
૨ ૩ ૦ ૧
અ મ ને એ રે——
રી ગ ગ રી સા,

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
મને બાવરી બનાવી તમે વાલમા—તમે ભો ગીઆ રસી-
૧ ૧
લી તુજ વાલમા—

૧ ૧ ૧ ૧
વ્હેલા વળજો ખચીત્ત—ગોરી શોંપ્યું આ ચીત્ત—

૧ ૧ ૧ ૧
વ્હાલા વિશારી ના દેશો—ચુકે અલિ કળી કહેશો—
(આ ભાશંણુ મોઢેથી—એમટાના તાલમાં બોલવું)

૨ ૩ ૦ ૧ ૨
(વાહ) રે (વાહ)—વા હ રે એ (વાહ)—હ વે ની ર
પ ધ ની, ધ સા ની ધ પ, ની ની ની ની
ટી

૩ ૦ ૧ ૨
ખી—હ્યો—પી ય ત મ ને એ રે— વ્હેલા વળજો
ની. ની. ની ધ ધ સા ની ધ પ,
ટી

ગાયન ૨૫ મું તાલ એમટો શારદા

આમ જોબનમાં ઘેલી જણાય અલબેલી—બાવરી જણાય
શાથી આમ—તારે તેનું કામ—
આહા સમજી શાણી હવે મળશે સુંદર શ્યામ—
આરશ વેલીઘેલી,–આમ જોબનમાં ઘેલી.

૧ ૧ ૧ ૧
આ—મ જો બ ન માં ઘે લી—જ ણા ય અ લ બે—લી—
સા. ની સા રી રી પ પ મ. ગ રી મ ગ રી સા. સા.
મં

૧ ૧ ૧
બા વ રી જ ણા ય શા—થી આ આ આ આ આ આ
સા સા ગ મ પ પ ધ. ધ પ ધ પ સા ની ધ
ટી

૧ ૧ ૧ ૧
(આમ)—તા રે તે નું (કામ)—આ હા—શા મ જી
પ, પ. પ ધ પ મ, મ ધ. ધ ધ ધ

૧ ૧ ૧
શા—ણી હ વે મ ળ શે સું દ ર (સ્યામ)—
ધ. ધ ધ ધ પ ધ પ સા ની ધ પ,
ટી

૧ ૧ ૧ ૧
ઓ ર શ વે એ લી—ઘે—લી ઇ—આમ જોબનમાં ઘેલી
ધ ધ ધ પ ધ પ. મ. ગ રી

ગાયન ૨૬ મું　　તાલ હીંચ　　પવિત્ર લક્ષ્મિ

અરે મારા રંગીલા છીંલા સરદાર—વંદી વાર વાર
ચાહે પ્યાર પ્રીયનાર મારા રંગીલા છીંલા સરદાર——
અરે મારા રંગીલા
સાખી૦૦૦
પ્રેમથી પધારીએ આ ભામીની ભુવન મહીં—
રહો રસીક દીલદાર આજે રજની રમવા રંગ મહીં——
ખાન પાન ગુલતાન ગુણીયલ—હાજર છે તમ માટ તહીં—
શેવામાં આ સુંદરી છે—પ્રીય આજે જાવો રહી—
દીલદાર હૈયાહાર પ્રાણુધાર સૂખકાર પ્રીતે પધારો ભરથાર—
આપ પ્રેમની છું ઇન્તેજાર—અરે મારા રંગીલા.

૧ ૧ ૧ ૧
અ રે મા રા રં ગી—લા છીં લા—(સર) (દાર)—
સા મ ગ મ રી ગ રી મ ગ રી સા

૧ ૧ ૧ ૧
નં હી વા ર વા ર ચા હે પ્યા ર પ્રી ય (નાર)
સા ધ ધ ધ પ પ મ પ ની ની ધ પ મ

૧ ૧ ૧ ૧
મા રા રં ગી—લા છિં લા—(સર) (દાર)—અરે મારા૦
મ મ રી ગ. રી મ ગ. રી સા,
સાખી૦૦૦
પ્રે મ થી પ ધા રી યે આ ભા મી ની ભુ વ ન
સા સા સા રી ગ ગ મ મ મ મ મ મ મ મ
મ હી ઈ ઇ—ઈ—ઇ—ઈ—ઇ—
મ ગ મ, મ, મ,—ગ,-રી,—સા,
ર હો ર સી ક દી લ દા ર આ જે—ર જ ની ર મ
સા ધ પ ધ પ ધ પ મ ગ ગ મ, સા સા સાં. સા રી
વા આ-રં-ગ મ હી-ખાં ન પા ન ગુ લ તા ન ગુ ણી
ગ મ, ગ, રા રી સા, ધ મ ધ મ ધ ની સા સા સા સા
ટી ટી ટી ટી
ય લ—હા જ ર છે ત મ મા ટ ત હી ઇ ઈ—ઈ—
સા સા ની ની ની સા સા સા સા સા સા ની સા રી સા
ટી ટી, ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી, ટી,
ઈ—ઇ—ઈ—ઇ—ઇ- ઈ—ઇ—શે એ વા આ માં આં આ
ની ધ, પ, મ, ગ, રી, સા, ગ રી ગ રી ગ રી ગ
આ સું-દ રી ઇ છે—પ્રી ય—આ જે જા—વો—ર હી—
રી ગ, રી ગ રી મ, સા સા, રી ગ મ, ગ, રી સા,
[હવેથી તાલ કેરબો ચાલે છે]

૨ ૩ ૦ ૧
(દીલ) (દાર) હૈ યા (હાર) પ્રા ણુ (ધાર) સુ ખ (કાર)
સા સા ધ ધ ની પ પ ધ મ મ પ
ટી

        ૨   ૩
પ્રી તે પ ધા રો (ભર) (થાર)—
ગ ગ ગ મ ગ રી સા,

[હવેથી તાલ હીંચ ચાલે છે]

        ૧   ૧   ૧   ૧
આ પ અ પ્રે—મ ની છું ઇ—તે (જાર)—અરે મારા—
મ મ મ રી, ગ રી મ ગ, રી સા,

ગાયન ૨૭ મું   તાલ દીપચંદી   ફુલાંદે

ટાળ્યા નહિ રે ટળે કરમે લખ્યું તે મળે મારા સ્વામી—
વીધી લખીઆ લેખ ટાળ્યા નહિરે ટળે—
દશરથ બાંધે તલાવડી-શરવણ પાણીડાં ભરે—
ધર્મ કરતાં થઇ ધાડરે આંધળાં ઝુરી તો મરે—મારા
સ્વામી—વીધી લખીઆ લેખ ટાળ્યા નહિરે ટળે—
રામ લક્ષ્મણ ચાલ્યા વનમાં-સીતા રૂદન કરે—
દુષ્ટ દગે સતિ લઇ ગયો-પળમાં લંકા તો બળે—મારા
સ્વામી—વીધી લખીઆ લેખ ટાળ્યા નહિરે ટળે—
હરિશ્ચંદ્ર જેવા રાજવી-નીચ ઘેર મજુરી કરે—
રાણી વેચી ગુણીકા ઘરે-કરમના લેખ નહિ ફરે—મારા
સ્વામી—વીધી લખીઆ લેખ ટાળ્યા નહિ રે ટળે—
ટાળ્યા નહિ રે

૧   ૨   ૩   ૦ ૧   ૨   ૩
ટા ળ્યા ન હી રે—ટ ળે—ક ર મેં એં લ ખ્યું તે—
સા સા રી મ મ, મ પ, નો નો નો ધ પ ધ નો,

  ૦   ૧   ૨   ૩ ૦ ૧ ૨   ૩
મ ળે એ મા રા સ્વા—મી——વી ધી લ ખી આ આ
ધ પ મ ગ રી સા રી,   નો નો નો નો નો ધ

० १ २ ३ ० १
લે ખ ટા—ળ્યા—ન હિ રે—ટ ળે——
પ મ ગ. રી. સા રી ગ, રી સા,

૨ ૩ ० १ २ ३ ०
દ શ ર થ બાં આં ધે—ત લા—આ—વ ડી--
પ પ ધ મ પ ધ ની, ની સા ની, ધ પ,
ટી

१ २ ३ ० १ २ ३ ०
શ ર વ ણ પા ણી—ડાં—ભ રે--ધ—ર્મ (કર) તાં—
ની ની ની ધ પ ધ. ની ધ પ, મ. મ મ મ.

१ २ ३ ० १ २ ३ ०
થ ઈ—ધા—ડ રે—આં ધ ળાં આં ગુ રી તે—મ રે એ
મ મ, ગ, મ પ, ની ની ની ધ પ ધ ની. ધ પ મ

१ २ ३ ० १ २
મા રા સ્વા--મી———વીધી લખીઆ્રા લેખ
ગ રી સા, રી,
ટા,—ળ્યા,—નહિરે,—ટળે,— [ઉપર મૂજબ વગાડવું]
રોઆમ લક્ષમણ ચા—લ્યા વ,—ન.—નમાં,—સીઇતાઆ
રૂદન,—કરે,—
(દશરથ બાંધે તલાવડી—શરવણ પાણીડાં ભરે—તે મુજબ)
દુ—ષ્ટ દગે,—સતિ,—(લઇ).—ગયો,—પળમાંઆં લંકાં
તો,—બળે એ,—મા,—રા સ્વા—મી,—
વીધી લખીઆ્રા લેખ ટા—ળ્યા,—નહિરે,—ટળે,—
(ધર્મ કરતાં થઈ ધાડરે આંધળા ગુરી તો મરે—તે મુજબ)
હરીશ્ચંદ્ર જેએવાઆ રા.-આ.-જવી,-નીચઘેર મજુરી-કરે,-
(દશરથ બાંધે તલાવડી—ની મૂજબ)

રાણી.—બેચી.—ગુણી.—કા ધરે,—કરમના લેખ [નહિ].—
ફરેએ.—મા,—રાઆ સ્વા,—મી,—
વીધી લખીઆઆ લેખ ટા,—ળ્યા,—નહિરે,—ટળે,—
(ધર્મ કરતાં થઇ ધાડરે—તે મૂજબ)

ટાળ્યા નહિરે ટળે—

| ઉપર મુજબ |

આચન ૨૮ મું   તાલ દીપચંદી   ભજન

હુંશારે રાજા એ પીંજરાઆ નહી તેરા
તુંતો સમજ સમજ મન મેરા—હેએએએએ–હુંસારે રાજા
ના ઘર મેએરા—ના ઘર તેરા—ચીડીઆ રચન બ શેરા—
હે૦૦૦૦હુંશારે રાજા.
માટી ચુન ચુન મહેલ બનાયા—મુરખ કહે ઘરમેરા—
હે૦૦૦૦હુંશારે રાજા
હાથી ઘોડા માલ ખજાના—મૂરખ કહે ધન મેરા—
હે૦૦૦૦હુંશારે રાજા.
કહેત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ—એક દીન જંગલ ડેરા—
હે૦૦૦૦હુંશારે રાજા.

૨	૩	૦	૧	૨	૩				૦	૧	
હું—શા	રે—રા	જા———			એ	એ	પીં	જ	રા	આ—	
સા,	રી	મ.	પ	ધ,		પ	ધ	પ	મ	ગ	રી,

૨	૩	૦
ન હિ	તે	એ—રા—
રી સા	ગ	રી, સા,

૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩
તું તો સ મૈં જ—સ મ. જ—મ—ન મે એ રા——
સા સા ની ની રી સા ની પ ની, સા ની ધ પ,
ટી ટી ટી, ટી ટી

૦ ૧ ૨ ૩
હે એ એ એ. એ—હું શા રે રાજા
ધ પ મ ગ રી

૩ ૦ ૧૨૩ ૦ ૧
ના ઘ ર મે એ રા—ના ઘ ર તે એ—રા આ આ આ
મ ગ મ ની ધ પ, ધ ધ પ ની ધ. પ મ ગ રી

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩
આ—ચી ડી આ (રય)—ન—બ શે—એ રા—
સા, સા સા સા ની, ધ, પ ની. ધ પ,
ટી ટી ટી

૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
હે એ એ એ એ એ એ——એ ચી ડી આ (રય)—ન—
ગ મ પ ધ ની સા રી ગ સા સા સા ની, ધ,
ટી ટી, ટી ટી ટી ટી

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩
બ શે—એ રા—હે એ એ એ એ—હું શા રે રા જા
પ ની. ધ પ, ધ પ મ ગ રી સા, રી મ. પ ધ,

માટીઈ ચુન (ચુન).—(મહે)લ બંનાઆ,—યાઆઆઆઆ,—

[ના ઘર મેરા—તે મુજબ]

મુ (રખ) કહે.—ધ,—ર મેએરા,—હેએએએએએ,—એ
મુ (રખ) કહે.—ધ—ર મેએરા—હેએએએ—હુંશારે રાજા
[ચીડીઆ રચન બશીરા—તે મુજબ]
હાથીઇ ઘોઓડા,—માલ ખજાઆ,—નાઆઆઆઆ,—
[ના ઘર મેરા—તે મુજબ]
મુ(રખ) કહે,—ધ,—ન મેએરા,—હેએએએ,—હુંશારે રાજા
[ચીડીઆ રચન બશેરા—તે મુંજબ]
કહે)ત કબીઇરા.—સુન ભાઇ સાઆ,—ધુઉઉઉઉ,—
[ના ઘર મેરા—તે મુજબ
એક (દીન) જં,—ગ,—લ ડેએરા,—હેએએએએએ,—એ
એક (દીન) જં,—ગ,—લ ડે એ રા,—હેએએએએ—
હુશારે રાજા

ગાયન ૨૯ મું   તાલ લાવણી   તારાસુંદરી (ભજન)

નફ્ટ જીવ ઝટ ચેત શરીરઆ—પરપોટો છે તારો રામજી—
ફટાક દઇને ભુંડા પુટશે—ફટફટરે જનમારો રામજી—
રમણી રંગે બની અનુરાગી—મસ્ત થઇ મલકાણો રામજી—
સદાચરણ શુભ મતિતેં ત્યાગી—કરમેં રહેશે ન્હાણો રામજી—
રેતીના મગદળ શીદવાળે—કાં જનમારો ગાળે રામજી—
તલમાંથી તો તેલ નીકળશે—માખણ શીદ મહીં ભાળે રામજી—
રંગ જંગમાં મદથી મ્હાલે—પાપી હસ્તા હોંશે રામજી—
ખર આખર જંમ કિંકરજોશે—પોકે પોકે રોશે રામજી—
નફ્ટ જીવ ઝટ—

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
ન (ફુટ)—જી—વ (ઝટ)—ચે—ત શ રી ર આ—
સા ની. ની. ની ની. સા. સા સા સા સા સા,
ટી ટી. ટી ટી ટી ટી ટી.

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨
પ ર પો ઓ ટો ઓ છે—તા રે—રા આ આ (આમ)જી
ધ નો ધ ની ધં પ મ. પ પ. ધ પ ગ રી સા.,

૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦ ૧
———ફુ ટા—ક દ ઇ ને એ ભુ ં ડા આ પુ ઉ ટ શે-
સા ગ. ગ ગ ગ ગ રી રી પ પ મ ગ રી સા.

૨ ૩ ૦ ૧ ૨ ૩ ૦
(ફુટ) ફુ ટ રે એ જ ન મા—રે ઓ રા આ આ
ગ ગ મ ગ રી સા સા ગ. ગ પ મ ગ રી

૧ ૨ ૩ ૦ ૧
(આમ) જી———
ગ સા.

રમણી.—રંગે.—બની અનુરાગી.—મઅસ્ત થઇઇ (મહ)—
ઠા.—ણો. રાઆઆ (આમ) જી,—
(નફુટ જીવ ઝટ ચેત શરીરઆ—તે મુજબ)
સદા.—ચરણ શુભ મતિ તેંએં ત્યાઆગી.—[કર] મેંએં
રહેશે એ મ્હા.—ણોઓ રાઆઆ (આમ) જી,—
(ફુટાક દઇને ભુંડા પુટશે—તે મૂજબ)
રં—ગ જં.—ગમાં.—મદથી.—મ્હાલે.—પાઆપીઇ
હુઅસ્તા.—હોં.—શો.—રાઆઆ [આમ] જી,—
(નફુટ જીવ ઝટ ચેત શરીરઆ—તે મુજબ)
ખર આ.—ખર જંમ કિંઇકર જોઓશે.—પો.—કેએ

પોકેએ રે.—શેએ રાઆઆ (આમ) જી;—
(ફુટાક દઇને ભુંડા પુટશે—તે મુજબ)

ગાયન ૩૦ મું   તાલ દાદરો   વીણુવેલી

છોડોરે કુંવર મારા હાથને—અમે જપીએ નીત્ય નાથ—છોડોરે,
આઘા રહો અલબેલડારે—અમે જોગીઓના બાળ—
સંસારને ઝેર અમો જાણીએ—છે પ્રપંચ પ્રેમજાળ—
બાળા અમે પ્રજાનાથ—છોડોરે,
જોયા પ્રજાના નાથ તમેરે—તજી બાળા અનાથ—
સંસાર જેણે સુધારીયો—સ્હેજે તોડયો તેનો સાથ—છોડોરે,
રાજા રમી રહ્યા વ્હેમમાંરે—ભૂલી સ્નેહને સબંધ—
હવે તે કરૂં શું હાય યોગીની—પામું પ્રેમદા પ્રસંગ—છોડોરે,

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
છો ડો—રે—કું વ—ર મા રા આ હા—થ ને——અ મે
સા ગ. મ. પ ધ. પ ગ ગ મ રી. રી સા,, સા સા.

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
જ પી એ ની ઇ ઇ ત્ય ના થ અ મે—જ પી એ ની ઇ ઇ
ગ ગ ગ મ પ ધ પ મ મ સા સા. ગ ગ ગ મ પ ધ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
ત્ય ના—થા આ (આથ)—છો ડો—રે—કું વ—ર મા રા
પ મ,, રી સા રી. રી ગ. મ. પ ધ. પ ગ ગ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
આ હા—થ ને———
મ રી. રી સા,,

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
આ ધા ર હો–અ લ બે લ ડા આ રે એ અ મે જોગી
સા સા. પ પ. પ પ પ ધ ની સા સા ની ધ પ ગ ગ
ટી ટી

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
યો ઓ ઓ ના બા—આ આં (આળ)—સં સા ર ને—
મ પ ધ પ મ,, રી સા રી. રી ગ મ પ.

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
ઝે–ર અ મો ઓ જા-ણી એ—છિ પ્ર પં—ચ પ્રે એ એ
ધ. પ ગ ગ મ રી. રી સા,, સા સા ગ. ગ મ પ ધ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
મ જા ળ બા ળા અ–મે પ્ર અ અ જા ના–આઆ(આથ)–
પ મ મ સા સા ગ. ગ મ પ ધ પ મ,, રી સા રી.

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
છો ડો–રે—કું વ–ર મા રા આ હા–થ ને——
રી ગ. મ. પ ધ. પ ગ ગ મ રી. રી સા,,

જોયા.—પ્રજા.—નાઆ નાથ તમે રેએ તજી બા આ
ળા આ આ અ ના,—આ આ (આથ).—
(આધા રહો અલબેલડા રે—તે મૂજબ વગાડવું)
સઅં.—સા.—ર જે.—એણેએ સુધા.—રીયો—
(રહે) જે તો.—(ડયો) તેએએ નો સા,—આઆ(આથ).—
છો ડો—રે—કુંવ.—ર મારાઆ હા.—થને,—
રી ગ. મ.

(સંસારને ઝેર અમોજાણીએ—તે મૂજબ)

રાજા,—રમી.—ર(હ્યા) ૦હેમમાંઆં રેએ ભુલી સ્નેહ નેએએ
મબં,-અઅ[અંધ).-[આધા રહો અલબેલડારે-તે મુજબ]
હવે.—તે.—કરૂં.—શું હાઆય ચો.—ગીની.—પામું
પ્રે.—મ હાઆઆ પ્રસં,—અઅંગ—છો ડા—રે—કું વ.—૨
રી ગ. મ.
માશાઆ હા.—થને,—
(સંસારને ઝેર અમો જાણીએ—તે મુજબ)

ગાયન ૩૧ મું તાલ દાદરો પ્રખ્યાત મહાડ

સૈદા તારો ખુબ છે દહાડો—વાંકી વાંકી મુછડી વાળો રે
સૈદા તું તો ધોળકા વાળોરે—
ખંભાત બંદરમાં ચોરી જો કીધી-સાત માણસોની સાથ—
હે-ખંભાત બંદરમાં ચોરી જો કીધી સાત માણસોની સાથ—
અણુ તાલેબનો રૌજો તોડીને—ધાંગધરી મારયા પાંચ—
ડારૂ છીંપો તુતીઆ કઉવો—છોટુ ઇશમાલનો જોડો રે
સૈદા તારો ખુબ છે દહાડો રે——સૈદા તારો
ખંભાત બંદરની જેલ તોડીને—હથીયાર લીધાં પાંચ—
છોટુ જમાદાર રોકવા આવ્યો—મારયો કોંવાડાનો માર,
સુપરીટેન્ડર દોડતો આવ્યો—સૈદે તેને ઝાટકે મારયો રે
સૈદા તારો ખુબ છે દહાડોરે—સૈદા તારો.

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
સૈ દા તા રો ખુ બ છે દ હા ડો——વાં કી વાં કી મુ
ની ની ની ધ પ ધ પ ધ પ મ, ની ની ની ધ ?

૧ ૧ ૧ ૧
છ ડી વા આ ળો—રે—એ સૈ દા તું તો ધો ળ કા
ધ પ ધ પ મ, ગ. રી રી રી રી ગ સા રી સા

૧   ૧ ૧
વા—ળો રે———
ગ, રી સા.

૧ ૧: ૧ ૧ ૧
ખં—ભા ત બં—(દર) માં ચો—રી જો કી—ધી—સા ત
મ, મ મ મ. મ મ પ. પ પ ધ. ની, સા સા
ટી ટી

૧ ૧ ૧ ૧
મા ણુ સો ની (સાથ)—હે એ એ—ખં—ભા ત બં,—
સા ની ધ ની પ, મ પ ધ,
ટી

(દર)માં ચો,-રી જો કી.-ધી,-સાત માણુસોની (સાથ).—

[ઉપર મુજબ]

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
અ બુ તા લે બ નો રે જો તો ડી ઇ ને—ધાં—ગ ધ
સા સા સા સા સા સા ધ ની સા ની ધ પ, સા સા સા
ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી, ટી ટી

૧ ૧
રી—મા (રયા) (પાંચ)—
ની ધ ની પ,

ઠારૂં છીપો તુતીઓ કઉવો,-છોટુ ઇશમાતનો જોઓડો,—
રે,—સૈદા તારો ખુબ છે દહાડો રે—

[પહેલી લીટી મુજબ—વગાડવું]

ખં,—ભાત બં,—(દર) ની જેલ તોડીને,-(હથી) ચાર
ઢીધાં આં (પાંચ.—)

[ખંભાત બંદરમાં ચોરી જો કીધી—તે મુજબ]

છોટુ જમાદાર રોકવા આ આવ્યો,—મા (રયો) કોંવાહાનો માર).—

[અણુ તાલેબનો રોઝો તોડીને—તે મુજબ]

[સુપ] રી ટે [નડર] દોડતો આ આવ્યો,—સૈદ તેને ઝ ટકે મા આ (રયો).-રે.—એ સૈદા તું તો ધોળકા વા,—ળો રે,—સૈદા તારો

(પહેલી લીટી મુજબ)

ગાયન ૩૨મું તાલ કેરબો લીલાવંતી

કામગારી નારી કહેને મને વાત તારીરે-કહેને વાત તારી રે કહેને વાત તારી રે—કામણુગારી

છેલ છબીલી છબી ફાંકડી આ દીસે અદભુત—

ગુણ હીણા ગામડીઓ બુહો—આ તો ભમતો ભુત——

કામણુગારી

૦ ૧ ૨

કા (મણુ) ગા રી ના રી (કહે) ને મ ને વા [આત]

નો ધ પ મ મ મ પ પ ધ રી રી સા

ટી ટી ટી

૩ ૦ ૧

તા રી રે— (કહે) ને વા (આત) તા રી રે એ એ [કહે]

નો ધ પ, ની સા રી રી રી સા રી ગ , મ ગ

ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી ટી

૨ ૩ ૦ ૧

ને વા (આત) તા રી રે—કા [મણુ] ગા રી ના રી (કહે)

રી સા ની ની રી સા રી સા નો ધ પ મ પ

ટી ટી ટી ટી, ટી ટી

૨ ૩ ૦ ૧
ને મ ને વા [આત] તા રી રે—છે લ છ બી લી છ બી
પ ધ રી રી સા ની ધ પ, મ મ મ મ મ પ પ
ટી ટી ટી

૨ ૩ ૦
હું ક ડી આ દી ઇ સે અ હ (ભુત)—ગુ ણુ હી ણો
પ પ પ મ ધ પ મ ગ ગ રી, ધ ધ સા સા
ટી ટી

૧ ૨
ગ્રા મ ડી એ એ બુ હો આ આ તા એ બ મ તો એ
સા ધ સા ધ સા રી રી ધ ના ધ ની ધ સા નો ધ
ટી ટી ટી ટી ટી ટી

૩ ૦
(ભુત)—કામણુ ગારી નારી.
પ

મોરલી— શરૂ થાય છે, તાલ કેરબો.

પ,—) ડાબા હાથથી પંચમનો સુર દબાવી રાખવો,

૨ ૩
પ ની,—સા ધ ની પ,—(૪) ચાર વાર વગાડવું
ટી

ની સા ધ ની પ,—પ (૪) ચાર વાર વગાડવું
ટી

૧ ૨
ધની ધની ધની ધની રી સા ની ધ પ,—પ
ટી ટી

[૪] ચાર વાર ડબલ હાથથી વગાડવું)—

૩
રી સા ની ધ પ,—પ [૪] ચારવાર ડબલ હાથથી વગાડવું
ટી ટી

ની સા રી ગ—દબાવવો,—રીરી — રીમ [૪] વાર
ટી ટી ટી, ટીટી ટીટી

મ ગ રી—દબાવવો,—— સાસા — સાગ [૪] વાર
ટી ટી ટી, ટીટી ટીટી

ગ રી સા—દબાવવો,——નીની — નીરી (૪) વાર
ટી ટી ટી, ટી

રી સા ની,—દબાવવો,—— ધધ — ધસા (૪) વાર
ટી ટી ટી

સા ની ધ,—દબાવવો,——પપ — પની (૪) વાર
ટી

ની ધ પ,—દબાવવો,——મમ — મધ [૪] વાર
પ,—જમણા હાથથી બીજો આગળનો દબાવી રાખવો,—
મ ની———ધ (ચારવાર)
ની, ઉપર પાંચ માત્રા થોભવું.

૨ ૩
પ ની,—સા ધ ની પ— (૪) વાર
ટી

ગાયન ૩૩ મું ઇંગ્રેજી તરજ તાલ જલદ દાદરો

લોગાર હી સાર મેં યાર ચલો યે બાર ઉતાર તુમાર કરો—
શુમાર શુમાર સે પંચ ધરો યે સરચમીનજો ઘર નહો—

દેખે ન રાહુરવ—ચેહ ઘર ચે ઘર ખબર નહો—
કદમ ભરો કદમ ભરો શીવા ભરો નકમ ભરો—
ચલોચલો બહાદુરો સીતમ કરો ફતે કરો—લુગારહો સાર.

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
લો (ગાર) હી (સાર) મેં (યાર) ચ લો એ (બાર)
મ ધ પ મ ગ મ રી સા સા નો
ખ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧
ઉ (તાર) તુ (માર) ક રો—શુ (માર) શું (માર) સેં
ધ ની પ ધ નો સા મ ધ પ મ ગ
ખ ખ ખ ખ ખ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
(પંય) ધ રો ચે (સર) ય (ચીન) જો (ઘર) ન હે—
મ રી સા સા રી રી ગ ગ મ મ મ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
દે ખે ન રા હ (રવ)—(ચેહ) (ઘર) ચે (ઘર)
સા રી રી ગ રી સા, મ ગ પ મ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
ખ (બર) ન હો— ક (દમ) ભ રો ક [દમ] ભ રો
સા રી ગ મ મ ધ ધ ધ મ ધ ધ ધ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
શી વા ભ રો ન (કમ) ભ રો-ચ લો ચ લો બ હા દુ રો
મ ધ ધ ની ધ પ પ પ રી પ પ પ રી પ પ પ

૧ ૧ ૧ ૧ ૧ ૧
સી (તમ) ક રો ફ તે ક રો—લોગાર હીસારમેં
મ મ પ ધ પ મ મ મ

પ્રથમ રાગ ભૈરવ આસો અને કારતકમાં શવારના પહેલા પહોરમાં ગવાય છે.

સા–રી–ગ–મ–પ–ધ–ની–સા

ટી

પ્રધાન શુર ધ્યવત છે

બીજો રાગ માલકોશ

માહ અને ફાગણુમાં રાત્રીના બે વાગે ગવાય છે.

સા–ગ–મ–ધ–ની–સા

ટી

એમાં રીખવ પંચમ તદન બાદ છે

અવરોહીમાં ગન્ધાર બાદ છે.

પ્રધાન શુર મધ્યમ છે

ત્રીજો રાગ હીંડોળ.

ફાગણ ચઇતરમાં સંધ્યાકાળે ગવાય છે

સા–ગ–મ–ધ–ની–સા

ટી

એમાં રીખવ પંચમ તદન બાદ છે

પ્રધાન શુર તીવ્ર મધ્યમ છે

ચોથો રાગ દીપક૦૦૦

હાલમાં બીલકુલ ગવાતો........નથી.

પાંચમો રાગ શ્રીઇ૦૦૦
સંધ્યાકાળે હમેશાં ગવાય છે
સા–રી–ગ–મ–પ–ધ–ની–સા
ટી

પ્રધાનશુર રીખવ છે

છઠ્ઠો રાગ મલ્હાર
શ્રાવણ ભાદરવામાં રાત્રીના ત્રણ વાગે ગવાય છે.
સા–રી–ગ–મ–પ–ધ–ની––સા
ની ટી
આ રાગમાં નીખાદ બેંઉ વપરાય છે

ભૈરવી સવારમાં સાત વાગ્યા સુધી ગવાય છે
સા–રી–ગ–મ–પ–ધ–ની–સા
ટી
સા–ની–ધ–પ–મ–ગ–રી–સા
ટી
આરોહીમાં રીખવ તીવ્ર લાગે છે, અવરોહીમાં મધ્યમ તીવ્ર લાગે છે,

તીલંગ સવારમાં નવથી દશ વાગ્યા સુધી ગવાય છે
સા–રી–ગ–મ–પ–ની–સા
ટી
સા–ની–પ–મ–ગ–રી–સા
ટી

ધ્યવત તદન બાદ છે

ટોડી સવારમાં આઠ વાગ્યાની અંદર ગવાય છે.

સા-રી-ગ-મ-પ-ધ-ની-સા
ટી

સા-ની-ધ-પ-મ-ગ-રી-સા
ટી

પ્રધાંનશુર ગન્ધાર છે

રામકલી સવારમાં દશ વાગ્યા પછી ગવાય છે

સા-રી-ગ-પ-ધ-સા
ટી

સા-ની-ધ-પ-મ-ગ-રી-સા
ટી

આરોહીમાં મધ્યમ નીખાદ બેઉ બાદ છે

પ્રધાનશુર દયવત છે

સારંગ સવારમાં નવ વાગ્યા પછી ગવાય છે

સા-રી-મ-પ-ની-સા
ટી

ગન્ધાર ધ્યવત તદન બાદ છે

પ્રધાનશુર રીખવ છે

બીન્દ્રા બની સારંગ

રાત્રે અગીયાર વાગે ગવાય છે.

સા-રી-ગ-મ-પ-ધ-ની-સા
ની ટી

નીખાદ બેઉ વપરાય છે પ્રધાનસુર રીખવ છે

સોહીણી　　　રાત્રીનાં ત્રણ વાગે ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—ધ—ની—સા

ટી

પ્રધાન સુર મધ્યમ છે.

પંચમ તદન બાદ છે.

પુરબી　　　સંધ્યાકાળે ગવાય છે.

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા

ટી

સા—ની—ધ—મ—ગ—રી—સા

ટી

અવરોહીમાં પંચમ બાદ છે

પ્રધાન શુર રીખવ છે

લલીત　　　સવારમાં ગવાયછે.

સા—રી—ગ—મ—ધ—ની—સા

ટી

પ્રધાનશુર મધ્યમ છે, પંચમ બાદ છે

બીભાશ　　　પ્રાતઃકાળે ગવાય છે

સા—રી—ગ—પ—ધ—સા

ટી

પ્રધાનશુર ષડજ છે, મધ્યમ નીખાદ બાદ છે

કેદારો　　　　મધ્ય રાત્રે ગવાય છે

સા—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા
　　　　　　　　　ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—રી—સા
ટી

મધ્યમ બેઉ વપરાય છે
અવરોહીમાં નીખાદ કોમળ થાય છે.
આરોહીમાં રીખવ બાદ છે
અવરોહીમાં ગન્ધાર બાદ છે

બીહાગ　　　　રાતે અગીયાર વાગે ગવાય છે

સા—ગ—મ—પ—ની—સા
　　　　　　　　ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા
ટી

પ્રધાનસુર નીખાદ છે
આરોહીમાં રીખવ ધ્યવત બાદ છે
મધ્યમ બેઉ વપરાય છે.

કાનીંગડો　　　　રાતે ત્રણ વાગે ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા
　　　　　　　　　　　ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા
ટી

પ્રધાનસુર ગન્ધાર છે
નીખાદ બેઉ વપરાય છે

પરજ　　　　રાતે બે વાગે ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા

　　　　　મ　　　　　　ટી

મધ્યમ બેઉ વપરાય છે

પરંપરા

મલ્હાડ　　　　રાત્રીના બાર વાગે ગવાય છે

સા—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા

　　　　　　　　　　　ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા

ટી

પ્રધાનશુર ધ્યવત છે

અવરોહીમાં રીખવ બાદ છે

નીખાદ બેઉ વપરાય છે

સોરઠ　　　રાત્રીના નવ વાગ્યા પછી ગવાય છે

સા—ગ—મ—પ—ની—સા

　　　　　　　　ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા

ટી

પ્રધાનશુર રીખવ છે

આરોહીમાં રીખવ ધ્યવત બાદ છે

અવરોહીમાં નીખાદ કોમળ વપરાય છે

દેશ   રાત્રીના દશ વાગ્યાથી અગીયાર વાગ્યા સુધી ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા

ની ટી

પ્રધાનસુર ધ્યવત છે

કહાન્ડો   રાત્રીના આઠ વાગ્યા પછી ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા

ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા

ટી

પ્રધાનસુર ગન્ધાર છે

આરોહીમાં તીવ્ર નીખાદ આવે છે

અવરોહીમાં કોમળ નીખાદ આવે છે

શંકરાભરણુ   મધ્યરાત્રીએ ગવાય છે

સા—ગ—મ—પ—ની—સા

ટી

પ્રધાનસુર ગન્ધાર છે

આરોહીમાં રીખવ ધ્યવત

તદન બાદ છે

કાફી   દીવશના ચાર વાગે ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા

ટી

પ્રધાનસૂર પંચમ છે

ભીમપલાસી   દીવસના બે વાગે ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ની—સા

ટી

પ્રધાનસૂર મધ્યમ છે

ધ્યવત તદન બાદ છે

આશાવરી   સવારમાં આઠથી નવ વાગ્યા સુધી ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા

ટી

પ્રધાન સુર ધ્યવત છે

જોગીઆશાવરી   શવારમાં આઠથી નવની અંદર ગવાય છે

સા—રી—મ—પ—ધ—સા

ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા

ટી

આરોહીમાં ગન્ધાર નીખાદ બાદ છે

બીલાવલ   શવારમાં સાડાઆઠ વાગે ગવાય છે

સા—રી—ગ—પ—ધ—સા

ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા

ટી

આરોહીમાં મધ્યમ નીખાદ બાદ છે

પ્રધાન સૂર ગન્ધાર છે

વંસત   વસંત ૠતુમાં ગવાય છે

સા—રી—મ—મ—પ—ધ—ની—સા

ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા

ટી

પ્રધાન સુર ધયવત છે

સીંધ ભૈરવી   સવારમાં ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા

ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા

ટી

અવરોહીમાં કોમળ રીખબ લાગે છે

પમાચ   રાત્રીના એક વાગે ગવાય છે

સા—ગ—મ—પ—ધ—ની—સાં

ટી

સા—નો—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા
ટી

આરોહીમાં રીખવ બાદ..........છે
પ્રધાન સુર ગન્ધાર છે

જેતશ્રી   દીવસના પાંચ વાગે ગવાય છે
સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા
ટી

પ્રધાનસુર ષડજ છે

પીલુ   દીવસના પાંચ વાગે ગવાય છે
સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા
ગ   ધ ની ટી

પ્રધાનસૂર ગન્ધાર છે

આ રાગમાં ગન્ધાર, દૈવત, નીખાદ, એ ત્રણે બેઉ વપરાય છે....

છાયા નટ   રાત્રીના સાડા અગીયાર વાગે ગવાય છે
સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા
ટી
સા—ની—ધ—પ—મ—રી——સા
ટી

પ્રધાનસુર મધ્યમ છે
અવરોહીમાં ગન્ધાર બાદ છે
અને નીખાદ તીવ્ર
વપરાય......છે

ધનાશ્રી　　મધ્યાનકાળ પછી ગવાય છે

સા—ગ—મ—પ—ની—સા

ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા

ની ધ　　　ગ

આરોહીમાં રીખવ ધ્યવત બાદ છે

પ્રધાનંસુર પંચમ છે

કલ્યાણ　　　રાત્રે નવ વાગે ગવાય છે

સા—રી—મ—પ—ધ—ની—સા

ટી

પ્રધાન સૂર ગન્ધાર છે

આરોહીમાં મધ્યમ બાદ છે

અવરોહીમાં કોમળ મધ્યમ વપરાય છે

યમન કલ્યાણ　　રાતે નવથી દશ વાગ્યા સુધી ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા

ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા

ટી

પ્રધાનસૂર ગન્ધાર છે

ગૌરા　　　સાંજરે ગવાય છે.

સા—રી—ગ—મં—પ—ધ—ની—સા

ટી

પ્રધાનસૂર પંચમ છે

માલશ્રી   દીવસના પાંચ વાગે ગવાય છે

સા—ગ – પ—ધ—ની—સા

ટી

રીખવ મધ્યમ તદન બાદ છે

પ્રધાનશુર પંચમ છે

જેજેવંતી   મધ્યરાત્રી પછી ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ.—પ—ધ –ની—સા

ટી

સા—ની—ધ—પ—મ—ગ—રી—સા

ટી

ગન્ધાર નીખાદ બન્ને વપરાય છે

સીંધુડો   સંધ્યાકાળના પહેલાં ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા

ટી

બરવા   દીવસના ત્રણ વાગે ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ – ની———સા

ની   ટી

આરોહીમાં તીવ્ર નીખાદ વપરાય છે

જંગલા દીવસના ચારથી મધ્યરાત્રી સુધી ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—નો—સા

ગ ટી

સુહાડી ઝીંઝોટી દીવશના ત્રણ વાગ્યાથી રાત્રીના અગી-
ચાર વાગ્યા સુધી ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—સા

ટી

આરોહીમાં નીખાદ તદન બાદ........છે

ઝીંઝોટી દીવસના ચાર વાગે ગવાય છે.

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—નો——સા

ની ટી

આશા ઘોડી દીવસના ચાર વાગ્યાની અંદર ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—નો——સા

ની ટી

મુલતાની (દીવશના ચાર વાગે ગવાય છે

સા—રી—ગ—મ—પ—ધ—ની—સા

ટી

વાદી નથી

કામોદ (રાત્રે આઠ વાગે ગવાય છે)

સા—રી—મ—પ—ધ—ની—સા . ગન્ધાર બાદ છે

ટી વાદી નથી

ઝીલ્લા (દીવશના ત્રણ વાગે ગવાય છે)

સા—રી—(ગગ)—મ—પ...ધ- (નીની)—સા

ટા

વાદી નથી

---

૧ ગાયન જ્યાંથી શરૂ થાય તે સુર તે ગાયનનો, ગ્રહ સ્વર કહેવાય (ગ્રહ એટલે ગાયન જ્યાંથી શરૂ થાય તે સુર)

૨ ગાયન જ્યાં પુરૂ થાય તે સુર તે ગાયન, નો ન્યાશ સ્વર કહેવાય (ન્યાશ એટલે ગાયન છેવટે પુરૂ થાય તે સુર)

૩ ગાયન જ્યાં વધારે વખત રોકાય તે સુર તે ગાયનનો વાદી એટલે પ્રધાન સ્વર કહેવાય.

(પ્રધાન એટલે રાગનું મુખ્ય ઘર)

૪ આ રાગરાગણીઓ કરતાં વધારે રાગરાગણીઓની સમજુતી લેવી હોય અને સંપુર્ણ રીતે જ્ઞાન મેળવવું હોય તો અમોને રૂબરૂમાં મળો.

બુક મળવાનું ઠેકાણું—

૧ ભોગીલાલ છગનલાલ હારમોનીયમ ટીચર

કાળુપુર મામુનાયકની પોળ

૨ વ્યાસ ચીમનલાલ ભોગીલાલ કીરતનીયા

ડોશીવાડાની પોળ,

અમદાવાદ.

સંગીત તે શું.

આ અલ્પ આયુષ્યમાં જે માણુસ સંગીતનો શોખ શીખશે નહિ તે માણુસની મુક્તિ થવી, અ સંભવીત છે સંગીત એ સ્વર્ગનો રસ્તો છે, તે સ્વર્ગનો રસ્તો શોધવાથી જ કાયાનું કલ્યાણ થાય છે, અને તે કલ્યાણના પ્રભાવથી વળી પરમાત્માની કૃપાથી મુક્ત થાય છે, સંગીતની ઉત્પતી કરનાર ત્રૈલોકયના નાથ શ્રી ત્રીપુરારીને માતા ઉમીયાજી છે. અને પછીથી દેવર્ષી નારદ રૂષીએ સંગીત શાસ્ત્ર પ્રસીદ્ધ કર્યું છે. વળી શામવેદનો પણ સાથી સંગીત જ છે. એક તરફથી સંગીત એ શામવેદ પણ કહેવાય છે. જે માણુસ સાધારણ પણ સંગીતનો એટલે ગાવા બજાવવાના શોખ વાળો નથી તે માણુસ નહિ, પણ ખર સમાન છે, ખરને પણ કોઈવાર મગજમાં સંગીતની ધ્વની જેવો પવન પેશી જાય છે, તે પવનના તાનમાં લીન થઇ ગયેલો ખર, સંગીતના તાનમાં ઘુમ્યા કરે છે, ને તે વખતે અતિ આનંદમય બની જાય છે, તો મનુષ્ય જાતિ સંગીત જાણતો હશે, તો સંગીતનું ધ્યાન ધરવાથી લાખો ઉપાધીઓની ઉદાશી હશે તે પણ સંગીતના મહાન પ્રભાવથી દુર થશે ને તબીયત [VERYWELL.] બની જશે, દુષ્ટ ઉદાસી રૂપી રાક્ષસી માયાને દુર કરનાર સંગીત એ એક સર્વોતમ વસ્તુ છે, તે વસ્તુ દેવને પણ અતિ પ્રીય છે, કૃષ્ણ પરમાત્મા જેવા, પણ મધુરી મોરલીનો સોખ આ કલીયુગમાં આ ભારતભુમી ઉપર કરી ગયા છે, તો આ એક મનુષ્યજાતિ દેવ કરતાં પણ દુર્લભ છે, માટે સંગીત શાસ્ત્રનું શેવન કરવું એ આ મનુષ્ય જાતિનું કર્તવ્ય છે, માટે ગ્રહસ્થો થોડું ઘણું પણ

સંગીતનું જ્ઞાન લો, ને સ્વર્ગનો રસ્તો શોધો અને સંગીત માટે ખરો ગુરૂ કરો તો તમારૂં કલ્યાણ થશે, કલ્યાણના ઉદયથી અને પરમાત્માની કૃપાથી આ દેહનો વૈકુંઠમાં વાશ થશે, માટે ઉપરની બાબત ઉપર ધ્યાન આપો. એવી મારી દીન શેવકની નમૃતા પુર્વક વિનંતી છે,

B. C. હારમોનીયમ ટીચર.

હારમોન્યમ શીખનારને ચેતવણી.

હારમોન્યમ ઉમેદવાર કયારે શીખેલા કહેવાય કે કોઇ માણુસ ગમે તેવી ઢબનુ ગાયન, અગર કવિતા, અગર છંદ, વિગેરે તે ઉમેદવાર હારમોન્યમમાં બરોબર રીતે ઉતારી શકે એટલે. ગાનાર માણુસ જેવી રીતે ગાયન બોલે તે પ્રમાણે અક્ષરે અક્ષર ચોખ્ખી રીતે ઉમેદવાર વગાડી શકે, ત્યારે હારમોન્યમ સાધારણ વગાડયું કહેવાય તેવું હારમોન્યમ વગાડવાને માટે સુરાવટના જ્ઞાન ની જરૂર છે. તે જ્ઞાન ફકત રાગ રાગણીઓના પ્રભાવથી થાય છે. માટે રાગ રાગણીઓની સારીગમોને ઘુંટો તો તમારૂ કામ પાર પડશે.

તાલ તે શું.

તાલ, આગળના વખતમાં માતા ઉમીયાજીએ પ્રસીદ્ધ કર્યો છે. માણુસને એટલે પુરૂષને સ્ત્રી શીવાય ચાલતું નથી, તેમ સુરને તાલ સીવાય ચાલતું નથી. તાલ તે એક જાતની લેહ છે, લેહ એટલે એક જાતની ધુન છે, ધુન તે એક

છે, નીશો તે એક જાતનો શોખ છે, રસીકલાલ પોતાની બે ઘોડાની વીકટોરીયા કારમાં બેશી ચોપાટીની સ્હેલ કરવા ઘણાજ હર્ષથી ચાલ્યા જાય છે. ગારડન આગળ પોતાની કાર ઉભી રાખી. હાથમાં છત્રી ઝાલી આમ તેમ હવાના પ્રભાવમાં પોતાના ચીત્તને ડોલાવ્યા કરે છે, તેવામાં સામેથી એક ફેન્સી બે ઘોડાની રબર ટાયરવાળી ગાડી સુર સપાટેથી ચાલી આવે છે, આવી એકદમ એક મધુર સુંદર વૃક્ષની ઘટાની નીચે રબરટાયર ઊભી રહે છે.

રંભાગવરી ધીમે રહીને હાથમાં ફેન્સી છત્રી લઇ ગાડીમાંથી ઉતરી આમ તેમ ફરવા લાગે છે, પરમાત્માની કૃપાથી રસીકલાલની નજર રંભાગવરી ઉપર પડે છે. રંભાગવરી તેમના સામુ જુવે છે, આશરે પાંચ સાત મીનીટ થઇ પણ કોઇની દ્રષ્ટી ફરતી નથી. બેઉ જણ એક વ્રતીથી સામા સામી જોયા કરે છે, ગ્રહસ્થો વિચાર કરો કે દુનીયાની બધી ઉપાધીને તજી આ વખતે બેંઉનાં મન એક ધુનમાં છે. તેવીજ રીતે એક ધુન તેજ તાલ છે, માટે ચીત્તને એક વ્રતીમાં રાખો ને તાલનું જ્ઞાન લ્યો.

(શ્રી શંકરવિજય હારમોનીયમ કલબનું લીસ્ટ)

કલમ.

૧ નવાં તથા જુનાં સેકન્ડ હેન્ડ હારમોનીયમ, અને ફ્રુટ હારમોનીયમ સારાં ખાત્રીનાં ખરીદવાં હોયતો અમોને મળો.

[illegible]ન્યમને લગતો છુટક દરેક સામાન સસ્તામાં [illegible] તો અમોને મળો.

૩ હારમોન્યમ શીખવાની ગાઇડ ભાગ ૧-૨-૩-૪ સસ્તામાં ખરીદવી હોય તો અમોને મળો.

૪ કોઇ માણસ ગમે તેવી ચીજ ગાય, ને તેની સાથે તમો ઉતારી શકો એવી રીતે હારમોન્યમ શીખવું હોય તો અમોને મળો.

૫ ગુજરાતી તથા ઉર્દુ ગમે તેવી દીલપસન ચીજોની સારીગમ તાલ સુર સાથે જોઇએતો અમોને મળો.

૬ તમારો અવાજ ઘણોજ બગડી ગયેલો હોય, ને તે અવાજને કોયલની માફક બનાવવો હોય તો અમોને મળો.

૭ તમારે ભરત કામના ફેન્સી ડ્રેશ પહેરાવેલા નાના બાળક સાથે ગમ્મત કરાવવી હોય તો અમોને મળો,

ઠેકાણું

ભોગીલાલ છગનલાલ

હારમોન્યમ ટીચર

રીચીરોડ—અમદાવાદ.

સમાપ્ત